

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,

ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",

ΕΡΓΑΙΝΕΣΑΙ

Οφίτικο Συναπάντεμα 2022

**Δευτέρα 15 Αυγούστου
Νέα Τραπεζούντα Πιερίας**

Μετά τη λήξη των απαγορευτικών μέτρων λόγω του COVID 19 που είχαν σαν αποτέλεσμα τη μη πραγματοποίηση του «Οφίτικου Συναπαντέματος» τα τελευταία δύο έτη, το φετινό καλοκαίρι μοιάζει να είναι ξεχωριστό μιας και οι απανταχού Οφίτες και φίλοι του συλλόγου έχουν την ευκαιρία να ξαναταμώσουν όλοι μαζί, στο όμορφο χωριό μας τη Νέα Τραπεζούντα στην εκδήλωση του συλλόγου μας το «Οφίτικο Συναπάντεμα», που θα πραγματοποιηθεί ανήμερα της μεγάλης εορτής της «Παναγίας», την Δευτέρα 15 Αυγούστου στο γνωστό χώρο της κεντρικής πλατείας του χωριού.

Καλούνται λοιπόν οι απανταχού Οφίτες και φίλοι του συλλόγου να δώσουν το παρόν, σ' αυτήν την πανηγυρική καλοκαιρινή εκδήλωση του συλλόγου και να συνδιασκεδάσουν, κάτω από τους ήχους της παραδοσιακής ποντιακής λύρας, και των ποντιακών ασμάτων που θα αποδώσουν επώνυμοι καλλιτέχνες του ποντιακού χώρου:

Στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα του «Οφίτικου Συναπαντέματος» θα συμμετέχουν:

Λύρα-Τραγούδι: Παναγιώτης Ασλανίδης

Τραγούδι: Στάθης Πορφυρίδης

Λύρα-Τραγούδι: Αλέξανδρος Αλκαζίδης

Λύρα-Τραγούδι: Βαγγέλης Παραδεισόπουλος

Αρμόνιο: Κώστας Αντωνιάδης

Τύμπανα: Κωνσταντίνος Τσολάκης

Ωρα έναρξης εκδήλωσης 21:00 μ.μ:

Είσοδος ελεύθερη

Με τιμή το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 139 Ιανουάριος - Ιούνιος (Καλαντάρης - Κερασινός) 2022

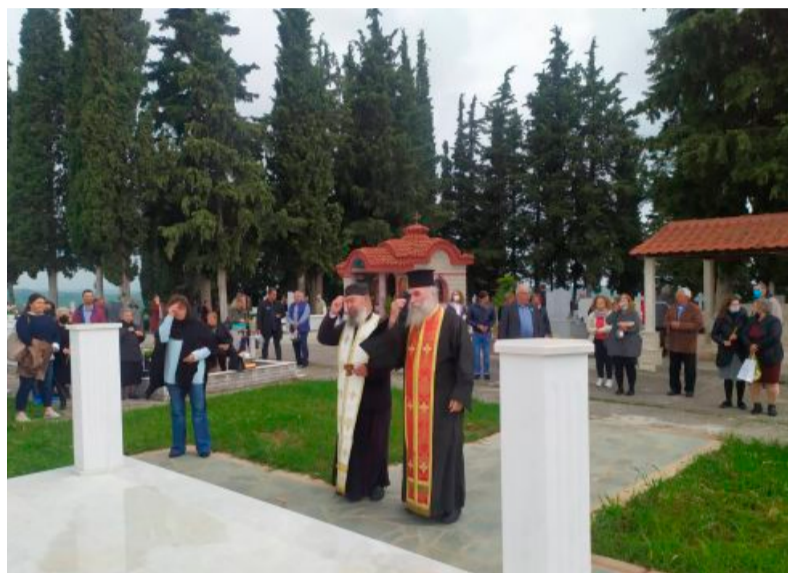
Ταφικό Έθιμο στη Νέα Τραπεζούντα

Με μεγάλη παρουσία και συμμετοχή πραγματοποιήθηκε φέτος το Ταφικό Έθιμο στο κοιμητήριο της Νέας Τραπεζούντας την Κυριακή του Θωμά 1η του μηνός Μαΐου.

Το πατροπαράδοτο αυτό έθιμο φερμένο από τον αλησμόνητο Όφι τα τελευταία δύο χρόνια είχε ατονήσει και η παρουσία του κόσμου ήταν μικρή λόγω των περιοριστικών μέτρων και της απαγόρευσης των μετακινήσεων λόγω του COVID 19.

Φέτος όμως και με σύμμαχο τον καλό καιρό πολύς κόσμος έδωσε το παρόν στα κοιμητήρια της Νέας Τραπεζούντας, σ' αυτήν την ημέρα αφιερωμένη στην μνήμη των κεκοιμημένων.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας που πραγματοποιήθηκε στην εκκλησία του Αποστόλου Θωμά που βρίσκεται στο χώρο των κοιμητηρίων, χοροστατώντος του Αρχιμανδρίτου πατέρα Παύλου Ντούρου ο οποίος εκφώνησε και πανηγυρικό λόγο, και συλλειτουργούντος του πατήρ Δημητρίου Σταυριανίδη, ξεκίνησαν οι επιμνημόσυνες δεήσεις, και όπως καθιερώθηκε τα τελευταία χρόνια πρώτα από το κενοτάφιο μνημείο υπέρ των Θυμάτων Οφίτικης Καταγωγής της Ποντιακής Γενοκτονίας και των Σταλινικών διώξεων και συνεχίστηκαν μέχρι και το απόγευμα όπου και έληξε το Ταφικό Έθιμο.

Πόσοι ήταν οι Οφίτες που ήρθαν στην Ελλάδα το 1923;

του Στέφανου Αμοιρίδη

Το Ονομαστικό Ευρετήριο Αγροτών Προσφύγων του 1928 που ψηφιοποίησε η Επιτροπή Ποντιακών Μελετών, βρίσκεται ήδη αναρτημένο σε πολλές ιστοσελίδες. Πρόκειται για 20 αρχεία (pdf) από 213 έως 529 σελίδες το καθένα. Σε περίπου 7.000 σελίδες είναι καταχωρημένοι όλοι οι πρόσφυγες του 1923 που εγκαταστάθηκαν σε αγροτικές περιοχές της Ελλάδας. Πολλοί απόγονοι προσφύγων ανατρέχοντας στις σελίδες αυτές, εντόπισαν εύκολα τους προγόνους τους στην αρχική προσφυγική γενιά. Εκείνους δηλαδή που γεννήθηκαν στον Πόντο και εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1923.

Πρόκειται για εξαιρετικά συστηματική δουλειά που ήταν πρωτοπόρα για την Ελλάδα της δεκαετίας του 1920. Το ευρετήριο αυτό συντάχθηκε το 1928 από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και περιλαμβάνει ενιαία τους Πόντιους, τους Θρακιώτες και τους Μικρασιάτες πρόσφυγες.

Οι πίνακες περιέχουν αλφαβητικά όλα τα ονόματα των αρχηγών κάθε οικογένειας που πήρε καλλιεργήσιμη γη "κλήρο", σε κάποιο χωριό της Ελλάδας.

Συνέχεια σελ. 9

Τα κοινωνικά μας

Γεννήσεις:

Την Παρασκευή 4 Μαρτίου 2022, ο Δημήτριος Αθηναίος και η Ελπίδα Αλχαζίδου απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Το Σάββατο 5 Μαρτίου 2022, ο Σταυριανίδης Γεώργιος και η Βασιλειάδου Χριστίνα βάπτισαν την κόρη τους, στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας, με ανάδοχο τον Αθανάσιο Κόλτση που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Παρασκευή.

Την Κυριακή 1 Μαΐου 2022, ο Αναστάσιος Ζανέτας και η Μαρία Ιωαννίδου βάπτισαν την κόρη τους στο Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Κατερίνης με ανάδοχο τον Ιωάννη Μπαρμπέρη που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Ίριδα

Την Κυριακή 8 Μαΐου 2022, ο Θεοφάνης Μεγαλόπουλος και η Δέσποινα Ζεϊμπέκη βάπτισαν την κόρη τους στο Ι.Ν. Αγίου Στυλιανού Καλλιθέας Πιερίας με ανάδοχο τον Κων/νο Ζεϊμπέκη που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Σοφία-Μαρία.

Γάμοι:

Την Κυριακή 27 Φεβρουαρίου 2022, ο Χρήστος Κουριλιώτης και η Μελπομένη Παραδεισοπούλου, ενώθηκαν με τα δεσμά του Γάμου, στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Το Σάββατο 14 Μαΐου 2022, ο Ζιώγας Γεώργιος και η Μαριανόπη Σιρανίδου ενώθηκαν με τα δεσμά του Γάμου. Το μυστήριο τελέστηκε στον Ι.Ν. Αγ. Άννης Κατερίνης.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση

ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισοπούλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr
WEB SITE: www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισοπούλος

Σεϊταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιωτής" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Το Σάββατο 21 Μαΐου 2022, ο Δημήτριος Πατρός και η Ελένη Μεγαλοπούλου ενώθηκαν με τα δεσμά του Γάμου. Το μυστήριο τελέστηκε στον Ι.Ν. Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Απεβίωσαν:

Την Δευτέρα 31 Ιανουαρίου 2022, απεβίωσε η Τάτση Σοφία (το γένος Κοσμίδου), σε ηλικία 83 ετών, κάτοικος Γερμανίας.

Την Παρασκευή 4 Φεβρουαρίου 2022, απεβίωσε η Κοκκινίδου Δέσποινα, σε ηλικία 95 ετών, κάτοικος Αθηνών.

Την Τρίτη 15 Φεβρουαρίου 2022, απεβίωσε η Τερζίδου Ευθυμία (σύζυγος Παναγιώτη), σε ηλικία 88 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Το Σάββατο 26 Φεβρουαρίου 2022, απεβίωσε ο Αβραμίδης Αναστάσιος του Γεωργίου, σε ηλικία 94 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Δευτέρα 28 Φεβρουαρίου 2022, απεβίωσε ο Εφραιμίδης Γεώργιος του Ιορδάνου, σε ηλικία 69 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Το Σάββατο 5 Μαρτίου 2022, απεβίωσε ο Παπαδόπουλος Θεοχάρης σε ηλικία 95 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Τρίτη 8 Μαρτίου 2022, απεβίωσε η Γεωργιάδου Ζωή (το γένος Κοκκινίδου), σε ηλικία 87 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Παρασκευή 11 Μαρτίου 2022, απεβίωσε ο Γεωργιάδης Ευθύμιος του Ηλία, σε ηλικία 78 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Το Σάββατο 26 Μαρτίου 2022, απεβίωσε η Παπαδοπούλου Γεωργία, σε ηλικία 79 ετών, κάτοικος Κορινού Πιερίας.

Την Κυριακή 8 Μαΐου 2022, απεβίωσε ο Πουλικίδης Γεώργιος, σε ηλικία 68 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Τετάρτη 25 Μαΐου 2022, απεβίωσε η Πολυχρονίδου Ειρήνη, σε ηλικία 96 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Παρασκευή 27 Μαΐου 2022, απεβίωσε η Πετροπούλου Ελένη, σε ηλικία 85 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Κυριακή 12 Ιουνίου 2022, απεβίωσε η Μαυρίδου Αρετή (το γένος Βασιλειάδου), σε ηλικία 72 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Παρασκευή 17 Ιουνίου 2022, απεβίωσε η Τερζίδου Ελένη, (συνταξιούχος οδοντίατρος-σύζυγος Δημητρίου), σε ηλικία 82 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Γνωστοποίηση - Ανακοίνωση

Upload publication About Business Create Account Sign In

Αγαπητοί συνδρομητές – συνδρομητρίες των Οφίτικων Νέων, με την παρούσα ανακοίνωση σας γνωστοποιούμε ότι όσοι επιθυμούν να λαμβάνουν την εφημερίδα σε ηλεκτρονική μορφή να μας δηλώσουν το EMAIL τους στο EMAIL του συλλόγου info@ipsilantis.gr, βοηθώντας με αυτόν τον τρόπο τον σύλλογο ώστε να μειώσει σημαντικά τα

όσα έκδοσης της εφημερίδας, τον χρόνο έκδοσής της ακόμα και για περιβαλλοντικούς λόγους (λιγότερο χαρτί – φάκελοι κ.τ.λ.). Η αποστολή της εφημερίδας θα γίνεται άμεσα, την επομένη της έκδοσής της και θα ξεκινήσει από το πρώτο φύλλο του νέου χρόνου, γι' αυτό εγκαίρως να μας γνωστοποιήσετε τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» στους ανταποκριτές μας:

Σταυριανίδη Σταύρο, τηλ. 6973496145.

στον ταμία του συλλόγου:

Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391,

Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία:

Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ. 8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδας:

373/296174-11

IBAN: GR 6001103730000037329617411

Eurobank Εργασίας:

0026-0210-15-0100477219

IBAN: GR 9402602100000150100477219

Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου

Ανακοίνωση προς του αναγνώστες- συνδρομητές της εφημερίδας

Οφίτικα Νέα

Γνωστοποιείται ότι λόγω της επιδημίας του κορονοϊού, τα έσοδα του συλλόγου περιορίστηκαν δραματικά καθόσον δεν πραγματοποιούνται πλέον εορταστικές εκδηλώσεις. Από τα έσοδα των εκδηλώσεων αυτών, ο σύλλογος κάλυπτε ένα μέρος των εξόδων έκδοσης της εφημερίδας. Επιπρόσθετα, και λόγω της ενεργειακής κρίσης τα τυπογραφικά-ταχυδρομικά έξοδα αυξήθηκαν. Ως εκ τούτου το Δ.Σ. του συλλόγου αποφάσισε την έκδοση της εφημερίδας σε τέσσερις εκδόσεις αντί των έξι ετησίως μέχρι εκλείψεως των αναφερομένων λόγων.

Η Συντακτική επιτροπή της εφημερίδας

**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ
ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»**

Ποιμενίδης Χάρης	10 €
Παπαδοπούλου-Σόλλα Κυριακή	25 €
Σείταριδής Ιορ. Σταύρος	20 €
Ανθόπουλος Σπύρος	10 €
Χατζηιωαννίδου Ουρανία	10 €
Πετρίδου Βασιλική	10 €
Πετρίδης Γεώργιος	10 €
Λαδοπούλου Σωτηρία	10 €
Λυκίδου Αγάπη	10 €
Γεωργιάδης Πέτρος	10 €
Γεωργιάδης Μιχαήλ	10 €
Αλχαζίδης Ιωάννης	10 €
Κωτίδης Κωνσταντίνος	10 €
Κωτίδης Κ Γεώργιος	10 €
Εφραιμίδης Ιωάν. Δημήτριος	20 €
Σαλονικίδης Γεώργιος	10 €
Σαλονικίδης Π. Δημήτριος	10 €
Μεγαλοπούλου Σοφία	20 €
Αθανασιάδης Βασίλειος	30 €
Αθανασιάδης Γ. Λάζαρος	30 €
Συρανίδης Βασίλειος	20 €
Αθανασιάδης Αντώνιος	10 €
Αντωνιάδου Ελπίδα	10 €
Χαριτόπουλος Χαράλαμπος	20 €
Αμοιρίδης Δημήτριος	30 €
Στεφανίδης Χρήστος	20 €
Τερζίδου Στ. Αθηνά	20 €
Κοσμίδης Π. Κωνσταντίνος	20 €
Σταυριανίδης Δ. Γεώργιος	10 €
Μαυρίδης Κωνσταντίνος	10 €
Μαυρίδου Κων. Νικολέτα	10 €
Σπανός Ηλίας	10 €
Σπανός Γεώργιος	10 €
Σαμαλής Απόστολος	10 €
Τερζίδης Αριστείδης	10 €
Τσομίδης Νικόλαος	10 €
Τσομίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €
Τσομίδου Μαρία	10 €
Σείταριδής Νικ. Βασίλειος	10 €
Γεωργιάδου Ευθ. Ευτυχία	10 €
Τσαβδαρίδης Λάζαρος	10 €
Χαρινός Σταύρος	15 €
Παπαδόπουλος Δημήτριος	10 €
Αδαμίδης Δ. Γεώργιος	10 €
Αμοιρίδης Χρήστος	10 €
Πανόπουλος Παναγιώτης	10 €
Καραγκιοζίδης Γεώργιος	10 €
Φωκαΐδου Ρούλα	10 €
Διαμαντή Ερμοφίλη	10 €
Πολυχρονίδου Σοφία	20 €
Πολυχρονίδης Αναστάσιος	10 €
Τερζίδου Μαρία	20 €
Μαυροπούλου Αναστασία	20 €
Παπαθανάκος Αθανάσιος	10 €
Σαχινίδης Ιωάννης	20 €
Σαλαβάτης Ξενοφών	10 €
Χαρίτογλου Βασίλειος	10 €
Αμοιρίδης Αμοιράς	10 €
Βασιλειάδης Ιωάννης-Ειρήνη	10 €
Σείταριδής Ανδ. Ιωάννης	10 €
Σείταριδου-Τσιόκα Φρειδερίκη	20 €
Στρατηγοπούλου Ελπίδα	10 €
Εξίζογλου Αναστασία	20 €
Γεωργιάδης Αλέξανδρος	10 €
Βασιλειάδης Κ. Ιωάννης	20 €
Τερζίδου Αθηνά - Κιλλ Αριστείδης	20 €
Κοκκινίδου Ευστρατία	20 €
Παραδεισόπουλος Κωνσταντίνος	20 €
Σωματαρίδου Ευαγγελία	10 €
Κανταρίδης Αριστείδης	40 €
Χαραλαμπίδου Ερμιόνη	20 €
Σείταριδής Σ. Ιωάννης	10 €
Αποστολίδου Δέσποινα	20 €
Τσιρέλης Νικόλαος	20 €
Αδαμίδης Ν. Χρήστος	10 €
Χαραλαμπίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €
Βασιλειάδης Ι. Μιχαήλ	20 €
Βασιλειάδης Μ. Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδου Στυλιανή	10 €
Πανόπουλος Κωνσταντίνος	10 €
Σείταριδής Παντελής	10 €
Μαυρίδης Γρηγόριος	50 €
Στρατηγοπούλου Δέσποινα	10 €
Παπαδοπούλου Σοφία	20 €
Αντωνίου Ζωή	50 €
Αραβίδου Ελένη-Γεώργιος	30 €
Μαυροπούλου Αναστασία	20 €
Εφραιμίδης Π. Μιχαήλ	10 €
Μιχαηλίδου Ολυμπία	10 €
Αραβίδου Όλγα- Μουρόβας Θωμάς	50 €
Αθανασιάδου Όλγα-Βασιλείου	10 €
Τερζίδου Ευτυχία	20 €
Τερζίδης Β. Αναστάσιος	15 €

**Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση των μελών
του Συλλόγου μας και ανάδειξη νέων μελών του
Διοικητικού Συμβουλίου**

Την Κυριακή 22 Μαΐου πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του συλλόγου, η Γενική συνέλευση των μελών του συλλόγου μας του «Αλέξανδρου Υψηλάντη», με θέματα ημερήσιας διάταξης, Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό και εκλογική διαδικασία για ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Μετά τον Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό από τον πρόεδρο του συλλόγου κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο και τον ταμία κ. Βασίλειο Εφραιμίδα αντίστοιχα, και την έγκριση αυτών από το σώμα, ακολούθησε ψηφοφορία των μελών και εκλέχθηκε το νέο επταμελές (7) Διοικητικό Συμβούλιο, και η νέα τριμελής (3) ελεγκτική επιτροπή.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο και μετά την μεταξύ τους κατανομή αξιωματών έχει ως εξής:

Πρόεδρος: **Βασίλειος Παραδεισόπουλος**
 Αντιπρόεδρος: **Δημοσθένης Σείταριδής**
 Γεν. Γραμματέας: **Θεοφανή Τερζίδου**
 Ταμίας: **Βασίλειος Εφραιμίδης**
 Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων: **Ελένη Αδαμίδου**
 Υπεύθυνος Πολιτιστικών Εκδηλώσεων και Δραστηριοτήτων: **Αλέξανδρος Αλχαζίδης**
 Υπεύθυνος Κτιριακών Εγκαταστάσεων-Κινητής Περιουσίας και Εξοπλισμού: **Ιωάννης Ζανέτας**

Εκ του Δ.Σ του Συλλόγου
 «Αλέξανδρος Υψηλάντης»
 Νέας Τραπεζούντας

**Πρόσκληση για αρθρογράφηση
στην εφημερίδα "Οφίτικα Νέα"**

Οι παππούδες-γονείς μας (τότε μικρά παιδιά), παρά την γενοκτονία που υπέστησαν, τον ξεριζωμό, την προσφυγιά τους, ήλθαν στην Μητροπολιτική Ελλάδα όπου εγκαταστάθηκαν, ρίζωσαν και πρόκοψαν με τον ιδρώτα τους. Κατά την διάρκεια του ξεριζωμού τους, έφεραν μαζί τους τα ήθη, έθιμα, παραδόσεις, την βαθιά πίστη τους στην Ορθοδοξία, τους χορούς και τα νοσταλγικά τους τραγούδια, τα οποία με πάθος τα κληροδότησαν στα παιδιά-εγγόνια τους. Η πρώτη και δεύτερη γενιά συνέχισαν να τηρούν με ευλάβεια και με το ίδιο πάθος τις παραδόσεις που παρέλαβαν, τολμών να πω ότι, με τις εκδόσεις δεκάδων ιστορικών βιβλίων αναφορικά με την ιστορία του ποντιακού ελληνοισμού από Έλληνες με ποντιακή ρίζα ιστορικούς και όχι μόνο, με τους ιδρυθέντες ανά την Ελλάδα ποντιακούς συλλόγους, και μέσω των εφημερίδων τους, έκαναν γνωστό σε όλη την ελληνική επικράτεια αλλά και στους Έλληνες του εξωτερικού τον ποντιακό πολιτισμό, τα ήθη, έθιμα, και την πολιτισμική τους ιστορία.

Για να συνεχιστεί αυτή η κληρονομιά που παραλάβαμε θα πρέπει όλοι μας να βοηθήσουμε και ιδιαίτερα οι σύλλογοί μας και με την αμέριστη συμπαράστασή μας, να συνεχίσουν άοκνα και ανιδιοτελώς τις πολιτιστικές τους δραστηριότητες και μέ-

σω των εφημερίδων τους και με την αρθρογραφία να διατηρούν και να διαιωνίζουν τον ποντιακό ελληνικό πολιτισμό. Για να επιτευχθεί όμως αυτή η ιδέα, θα πρέπει να προσφερθούν αρθρογράφοι που με αγάπη και πάθος για τις παραδόσεις-ιστορία μας, με σκοπό να μην αφανισθεί η ράτσα μας και ο πολιτισμός μας.

Για τους αναφερόμενους λόγους, κάνω έκκληση σε όλους μας και ιδιαίτερα στους απόφοιτους ανωτέρων-ανωτάτων σχολών να γίνουν αρθρογράφοι στην παρούσα εφημερίδα τα "ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ" που με τις γνώσεις τους να μεταφέρουν τον πολιτισμό-την ιστορία και τις παραδόσεις μας στις επόμενες γενιές.

Εμείς οι παλαιότεροι αρθρογράφοι μέχρι τότε θα διατηρούμε την πνευματική μας διαύγεια –ικανότητα, γίναμε παππούδες. Γι' αυτό είναι επιβεβλημένη η ανάγκη να αντικατασταθούμε από νέους και πιο άξιους αρθρογράφους.

Θέλω να πιστεύω ότι η νεολαία μας θα ανταποκριθεί στο παρόν κάλεσμα.

Ας μην ξεχνάμε ποτέ την αρχαία ρήση : <<ΑΜΕΣ ΔΕ Γ'ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΟΝΕΣ>> δηλαδή, ΕΜΕΙΣ ΟΜΩΣ ΟΙ (ΝΕΟΤΕΡΟΙ) ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ.

**Πλοίαρχος (ε) ε.α.
Χρήστος Γιανταμίδης Π.Ν.**

**Εκδηλώσεις Μνήμης για την Γενοκτονία
των Ελλήνων του Πόντου στην Κατερίνη**

Από κοινού οι Ποντιακοί Σύλλογοι Πιερίας, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος και σε συνεργασία με τον Δήμο Κατερίνης και την Αντιπεριφέρεια Πιερίας, πραγματοποιήσαν εκδηλώσεις μνήμης για την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν την Τετάρτη 18 Μαΐου με έκθεση φωτογραφίας μνήμης του Ποντιακού Ελληνισμού στην Αστική Σχολή Κατερίνης και ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 22 Μαΐου με την επιμνημόσυνη δέηση στο Μητροπολιτικό Ναό Θείας Αναλήψεως Κατερίνης, παρουσία των τοπικών αρχών, εκπροσώπων συλλόγων και φορέων.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε πορεία προς το Μνημείο της Γενοκτονίας που βρίσκεται στην οδό 19ης Μαΐου, όπου και πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων από τις αρχές του Νομού και εκπροσώπους συλλόγων και φορέων.

Πίτερ Μάκριτζ

Πέθανε ο σπουδαίος Βρετανός ελληνιστής

Έφυγε από τη ζωή μετά από μάχη με τον καρκίνο ο σπουδαίος ελληνιστής

Έφυγε από τη ζωή μετά από μάχη με τον καρκίνο ο σπουδαίος ελληνιστής Πίτερ Μάκριτζ. Προσωπικότητα με σημαντική προσφορά στις νεοελληνικές σπουδές, αφιέρωσε μεγάλο μέρος της έρευνάς του στην ελληνική γλώσσα.

Έλληνας πολιτογραφήθηκε ο Βρετανός καθηγητής Πίτερ Μάκριτζ

Πριν από λίγο καιρό, ο σπουδαίος Βρετανός ελληνιστής, έλαβε τιμητικά την ελληνική υπηκοότητα. «Όποτε έλεγα τη λέξη πατρίδα, σχεδόν δεν μπορούσα να συνεχίσω από τη συγκίνησή μου. Η πατρίδα είναι ωραία λέξη και σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Είμαι βαθιά συγκινημένος για τρεις κυρίως λόγους. Πρώτον γιατί η κυρία Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας μου έκανε την εξαιρετική τιμή να εγκρίνει την αίτηση τεσσάρων συναδέλφων μου στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης να μου απονεμηθεί τιμητικά η Ελληνική ιθαγένεια. Για 50 χρόνια θεωρώ την Ελλάδα ως δεύτερη πατρίδα. Μέχρι σήμερα η έκφραση αυτή δεν ήταν παρά μεταφορική, τώρα όμως έγινε κυριολεξία», είχε δηλώσει κατά την τελετή της τιμητικής πολιτογράφησης.

Το πλούσιο έργο του

Ο καθηγητής Πίτερ Μάκριτζ δίδαξε Νεοελληνική Φιλολογία από το 1973 έως το 1980 στο Βασιλικό Κολλέγιο του Λονδίνου, ενώ από το 1981 δίδασκε στη Σχολή Μεσαιωνικών και Σύγχρονων Γλωσσών του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, όπου και διετέλεσε, από το 1996 έως την πρόωρη συνταξιοδότηση του το 2003, καθηγητής Νέας Ελληνικής Φιλολογίας, διδάσκοντας ελληνική γλώσσα, λογοτεχνία και ιστορία του πολιτισμού.

Το 2008 του απονεμήθηκε ο τίτλος του επίτιμου διδάκτορα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και τον Μάιο του 2017 αναγορεύτηκε επίτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Η ακαδημαϊκή πορεία του έχει ταυτιστεί με τον Νεοελληνικό Διαφωτισμό και τη νεοελληνική γλώσσα. Πολυγροφότατος ο ίδιος, με έρευνα και στην πεζογραφία και στην ποίηση αγγίζει μέσα από τα βιβλία του τα θέματα του ελληνικού πολιτισμού.

«Η νεοελληνική γλώσσα», «Γλώσσα και εθνική ταυτότητα στην Ελλάδα, 1766-1976», «Βασική γραμματική της σύγχρονης ελληνικής γλώσσας», «Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας» είναι μόλις κάποια από τα βιβλία του που έχουν εκδοθεί, ενώ η συμβολή του στην ακαδημαϊκή κοινότητα μέσα από άρθρα του σε εκδόσεις, είναι εξίσου σημαντική.

Ο Πίτερ Μάκριτζ έχει επίσης μεταφράσει στην αγγλική γλώσσα πολλά ελληνικά κείμενα, όπως πεζογραφήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, Γιώργου Βιζυηνού, Παντελή Πρεβελάκη, αλλά και ποιήματα του Γιώργου Σεφέρη, Άρη Αλεξάνδρου και Τίτου Πατρίκιου.

Ο κ. Μάκριτζ πραγματοποίησε και μεγάλη έρευνα για την Οφίτικη διάλεκτο με αποστολή στον αλησμόνητο Πόντο όπου κατέγραψε τους ιδιοματισμούς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Οφίτικης διαλέκτου.

Γι' αυτή την έρευνα και προσφορά του στην Οφίτικη ιστορία, προσκλήθηκε από το σύλλογο Υψηλάντη, και αποδεχόμενος την πρόσκληση αυτός ο παγκοσμίου φήμης και αναγνωρισμένης καθηγητής γλωσσολογίας, τίμησε με την παρουσία του τις εκδηλώσεις των Υψηλάντων 2002, όπου και ήταν ο κύριος ομιλητής με θέμα η «Ελληνοφωνία στον ιστορικό Όφι του Πόντου».

Τον κ. Μάκριτζ τίμησε και ο σύλλογος Υψηλάντης με το βραβείο «Δημήτριος Υψηλάντης» για την προσφορά του στα ποντιακά δρώμενα.

Το παρακάτω κείμενο αφιερώνεται στη μνήμη του κ. Μάκριτζ, γραμμένο πριν είκοσι χρόνια από τον αείμνηστο Γιάννη Μεγαλόπουλο επ' ευκαιρία της παρουσίας του κ. Μάκριτζ στη Νέα Τραπεζούντα.

Το παρακάτω κείμενο αφιερώνεται στη μνήμη του κ. Μάκριτζ, γραμμένο πριν είκοσι χρόνια από τον αείμνηστο Γιάννη Μεγαλόπουλο επ' ευκαιρία της παρουσίας του κ. Μάκριτζ στη Νέα Τραπεζούντα.

Το παρακάτω κείμενο αφιερώνεται στη μνήμη του κ. Μάκριτζ, γραμμένο πριν είκοσι χρόνια από τον αείμνηστο Γιάννη Μεγαλόπουλο επ' ευκαιρία της παρουσίας του κ. Μάκριτζ στη Νέα Τραπεζούντα.

Ο Πίτερ Μάκριτζ στα "Υψηλάντεια» 2002

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΣΤΟΝ PETER MACKRIDGE ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΟΦΙΤΗ

Το παρακάτω κείμενο είναι του αείμνηστου Γιάννη Μεγαλόπουλου προς τιμή του αείμνηστου πλέον καθηγητή Peter Mackridge.

Εκείνο το πρωινό της Δευτέρας θα μου μείνει στη μνήμη μου χαραγμένο για πολλά χρόνια όπως και η γνώση για το τσάι του Peter Mackridge. Αιτία γι' αυτά η πρόσκληση του συλλόγου μας "Αλέξανδρος Υψηλάντης" της Νέας Τραπεζούντας Πιερίας και η όντως τιμητική αποδοχή εκ μέρους του, να μιλήσει στα πλαίσια των Υψηλάντειων 2002 με θέμα την Ελληνοφωνία στον σημερινό ιστορικό Όφι του Πόντου. Ο κ. Καθηγητής έκανε γλωσσολογικές έρευνες το 1985 στην περιοχή Σαράχω και Τσορούκ, καθώς και στο χωριό μας στο οποίο συνομίλησε τότε με αρκετούς ηλικιωμένους, αποτυπώνοντας τα χαρακτηριστικά του Οφίτικου ιδιώματος και συγκρίνοντάς τα με τα αντίστοιχα του ιστορικού Πόντου. Έτσι ο κ. Mackridge είναι ο πρώτος ερευνητής μετά το Ιωάννη Παρχαρίδη που το 1887 έκανε κάτι ανάλογο στα χωριά Κρηνίτα και κυρίως στο Ζησινιώ. Έπρεπε να περάσουν 120 χρόνια περίπου από

την έρευνα του Παρχαρίδη για να φέρει η θεά τύχη τον εξαίσιο αυτό Άγγλο γλωσσολόγο στα χνάρια μας. Διότι το Οφίτικο ιδίωμα περιέχει πάρα πολλές λέξεις και ιδιωτισμούς που προέρχονται από την Αρχαία Ελληνική γλώσσα. Η εφημερίδα μας δημοσιεύει σε συνέχειες το έργο του Παρχαρίδη "Ζώντα μνημεία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας εν Όφει", στο οποίο μπορεί να ανατρέξει ο αναγνώστης και να διαπιστώσει τα ανωτέρω. Παράλληλα θα αρχίσει η δημοσίευση των έργων του κ. καθηγητή, το οποίο από την πρώτη επαφή μου διαπίστωσα ότι έχει τεράστιο όγκο. Πάντοτε αναρωτιόμουν πως μπορεί ένας ξένος επιστήμονας να γράφει αξιόπιστα για τον Ελληνικό πολιτισμό. Τον τελευταίο μάλιστα καιρό απέρριπτα άκριτα τα έργα ξένων για την Ελλάδα. Η γνωριμία μου μαζί του ανέτρεψε αυτή μου την ιδέα και πείσθηκα οριστικά πλέον ότι "Έλληνες εισί οι της ημετέρας παιδείας μετέχοντες." Ο Peter Mackridge είναι όχι μόνο μετέχων αλλά φάρος που εκπέμπει φως ανέσπερο και πρέπει μάλλον να προβληματιστούμε πού βρίσκεται η δική μας θέση στον Ελληνισμό και αν εκπέμπουμε κάποιο φως. Αυτός μεταδίδει σε όλο τον κόσμο σαν σύγχρονος ιεροκήρυκας τα φώτα του Ελληνικού πολιτισμού ενώ εμείς βλέπουμε τα απόβλητα των άλλων υποτιθέεται πολιτισμών. Αυτός επισκέπτεται το Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών να μελετήσει 1722 σελίδες που γράφηκαν για τον Όφι ενώ εμείς δεν διαβάζουμε ούτε τις λίγες σελίδες από τα Οφίτικα Νέα. Ο Peter Mackridge γεννήθηκε το 1946. Σπούδασε νεοελληνική και γαλλική φιλολογία στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Η διδακτορική του διατριβή είχε θέμα το Ελληνικό Μυθιστόρημα του μεσοπολέμου. Κατά την διάρκεια των σπουδών του έζησε τέσσερα χρόνια στην Αθήνα. Το 1973 διορίστηκε λέκτορας στο Kings College του πανεπιστημίου του Λονδίνου και το 1981 πήρε την αντίστοιχη θέση στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Έγραψε μια περιγραφική ανάλυση της κοινής νεοελληνικής γλώσσας στο έργο του The Modern Greek Language 1985 και σε Ελληνική μετάφραση "Η Νεοελληνική Γλώσσα 1990. Επιμελήθηκε την έκδοση δυο μυθιστορημάτων του Κοσμά Πολίτη (Εροϊκά, Στου Χατζηφράγκου). Έχει δημοσιεύσει πολλά άρθρα για τον Σολωμό, τον Παπαδιαμάντη, τον Καβάφη, τον Καρυωτάκη, τον Σεφέρη, τον Ταχτσή και έχει μεταφράσει στα αγγλικά τον Γ. Βιζυηνό τον Π. Πρεβελάκη τον Άρη Αλεξάνδρου και τον Τίτο Πατρίκιο. Μαζί με τον

David Holton και την Ειρήνη Φιλιππάκη έχει γράψει την Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας εκδόσεις Πατάκη σελ.495. Στο έργο του Διονύσιος Σολωμός, συμπληρώνει με δημιουργική κριτική ότι έχει γραφεί για τον Εθνικό μας ποιητή. Στην έκδοση του Ελληνικού και Ιστορικού Αρχείου (ΕΛΙΑ) για την ιστορία της Ελληνικής γλώσσας η εισήγηση του Peter Mackridge κατέχει κυρίαρχη θέση. Στο βιβλίο η Ελληνική γλώσσα και οι διάλεκτοί της, έκδοση του Κέντρου Ελληνικής του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας η εισήγησή του είχε θέμα: Ο Ελληνικός δημόσιος λόγος μετά την διγλωσσία. Στο ίδιο βιβλίο υπάρχει και η εισήγηση του Γ. Δρέττα "Η Ποντιακή Διάλεκτος και η χρησιμότητά της στην παιδαγωγική της σύγχρονης Ελληνικής". Στο βιβλίο της Αμαλίας Νεγρεπόντη "Ελληνιστές η Ελλάδα δεν τους πληγώνει", η συγγραφέας αφιερώνει πολλές σελίδες για την ζωή και το έργο του Peter Mackridge. Διαβάστε μερικά αποσπάσματα. «Η Ελλάδα με γοητεύει σε κάθε της έκφανση, με ότι κι αν καταπιαστώ, όταν φτάνω στο βάθος του, στην ουσία του ανακλύπτει ένα ακόμη στοιχείο που με συναρπάζει με παρασύρει στην ανακάλυψη, την έρευνα και την ανάλυσή του. Συνέχεια μαθαίνω. Και αυτό τον πλούτο που συνέχεια βρίσκω μπροστά μου, προσπαθώ να μεταδώσω και στους ξένους....." "Μην ξεχνάτε ποτέ τις ιδιαιτερότητες της χώρας και του Έθνους σας, ως Έλληνες. Διατηρήστε τες και προστατεύστε τες, είναι πολύτιμες.....»

Τον 51ο τόμο των ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ 1ο τεύχος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κοσμεί το άρθρο του Ρ.Μ. "Οι μεταμορφώσεις των ελεύθερων πολιορκισμένων από τα χειρόγραφα στις εκδόσεις".

Τα άρθρα του Peter Mackridge για την Ποντιακή διάλεκτο και ιδιαίτερα για το Οφίτικο ιδίωμα κολακεύουν και ιστορούν εμάς τους Οφίτες. Μερικά από αυτά είναι

Α) Η Ποντιακή διάλεκτος στον Όφι σήμερα

Β) Τα Ποντιακά στην σημερινή Τουρκία Αρχαία στοιχεία στην περιοχή του Όφι

Γ) Η Ελληνοφωνία στον Όφι σήμερα

Δ) Ανέκδοτες Ποντιακές ιστορίες συλλεχθείσες από τον DAWKINS

Αυτός λοιπόν ο εξαίρετος άνθρωπος, ο αξιοθαύμαστος κήρυκας του Ελληνισμού, ο μελετητής του Οφίτικου ιδιώματος μας έκανε την μεγάλη τιμή να επισκεφθεί το χωριό μας αποδεχόμενος την πρόσκληση του συλλόγου μας. Θέλησε να γνωρίσει από κοντά τους Έλληνες Οφίτες, να τους ακούσει να μιλούν, να συγκρίνει και να καταγράψει την γλώσσα τους. Ήρθε ταπεινός αναμεσά μας όπως όλοι οι πραγματικοί Άνθρωποι του κόσμου. Έδωσε απάντηση στο ερώτημα μου ποιοι είναι Έλληνες; "Έλληνες είναι οι της ημετέρας παιδείας μετέχοντες", και η απόδειξη είναι η προσωπικότητα και το έργο του κ. καθηγητού. Ο Καζαντζάκης λέει στην Ασκητική του "Έλεος, ευγνωμοσύνη και σέβας μας κυριεύει για τους παλιούς μας συντρόφους στη μάχη. Δούλευαν αγαπούσαν και πέθαιναν για να ανοίξουν δρόμο να περάσουμε. Όμοια κι εμείς, μέσα στην ίδια ηδονή, παραφορά κι αγωνία δουλεύουμε για κάποιον Άλλον, που σε κάθε γενναία μας πράξη προχωράει κι ένα βήμα". Αυτός ο Άλλος είναι τα παιδιά μας η νέα γενιά. Εμείς οι ΑΛΛΟΙ θα μείνουμε πιστοί στην επιταγή του Καζαντζάκη. "Πρώτο σου χρέος, εκτελώντας το χρέος σου στη ράτσα είναι να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους, το δεύτερο να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος να παραδώσεις στο γιο σου την μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει"

Το φως δε που άφησε ο Peter Mackridge στη Νέα Τραπεζούντα οδοιπορεί αθάνατο, γιατί ένα άστρο πεθαίνει μα το φως του ποτέ

Δεν ξεχνώ την Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

Χρήστος Γιανταμίδης
Πλοίαρχος (ε)ε.α.
Πολεμικού Ναυτικού

Την 19η Μαΐου του 2022, συμπληρώνονται 103 χρόνια από την απόβαση του Μουσταφά Κεμάλ και του επιτελείου του στην Σαμφούντα με το πλοίο BADIRMA, με την άδεια των Άγγλων, αλλά και της τότε Οθωμανικής κυβέρνησης, με το πρόσχημα της εξολόθρευσης των ληστοςυμμοριών, φανατικών Μουσουλμάνων, που δρούσαν και δημιουργούσαν προβλήματα στους Χριστιανούς, για να επιβάλλει δήθεν την τάξη και την νομιμότητα. Αντ' αυτού, συγκεντρώνει τις μάζες των Μουσουλμάνων και φανατίζοντάς τους, άρχισε το δεύτερο σχέδιο της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Συνεργάζεται με τις συμμορίες αυτές, καθορίζοντας ως επικεφαλή του δολοφονικού τάγματος τον αδίστακτο και αιμοδιψή Τοπάλ Οσμάν, με σκοπό να ολοκληρώσει την γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, του Πόντου και της Ανατολικής Θράκης, η οποία είχε αρχίσει μεθοδικά και συστηματικά από το 1914, από τους Νεότουρκους.

Η εγκληματική αυτή μεθόδευση εξολόθρευσης του χριστιανικού πληθυσμού Αρμενίων, Ασσυρίων, των Ελλήνων του Πόντου, Μικράς Ασίας και Ανατολικής Θράκης, δηλαδή των Ελλήνων της Ανατολής, έλαβε τέλος με την καταστροφή της Σμύρνης στις 9 Σεπτεμβρίου του 1922, και με τον ξεριζωμό τους από τις πατρογονικές τους εστίες, όσων είχαν την τύχη να παραμείνουν στην ζωή μετά τους φρικαλέους διωγμούς και την εξόντωση.

Την 15η Μαΐου του 1919 αποβιβάζεται ο ελληνικός στρατός στην Σμύρνη, σύμφωνα με την Συνθήκη των Σεβρών. Και οι δύο αποβάσεις είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα. Τον χρόνο εκτέλεσής τους. Σύμπτωση; Γεννώνται πολλά ερωτηματικά, αλλά δεν είναι της παρούσης για περαιτέρω σχολιασμό.

Η 19η Μαΐου, είναι ημέρα μνήμης, πένθους και περισυλλογής για την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, που η Βουλή των Ελλήνων με το υπ' αριθμ. 2193/8-3-1994 Νόμο την καθιέρωσε ως ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Η 19η Μαΐου, είναι ημέρα που θα πρέπει και έχουμε την ιερά υποχρέωση εις το διηνεκές να θυμόμαστε και να τιμούμε τους 353.000 προγόνους μας που σφαγιάστηκαν από τους Νεότουρκους και από τους εθνικιστές του κεμαλικού καθεστώτος από το 1914 έως το 1923.

Είναι ημέρα που στέλνουμε το μήνυμα σε όλους, σε όλες τις Αρχές, τόσο εντός Ελλάδας όσο και εκτός αυτής. Ότι δεν θα ξεχάσουμε Π Ο Τ Ε. Γιατί η λήθη θα αποτελούσε καταισχύνη για μας, και θα αποτελούσε μια δεύτερη γενοκτονία για τους προγόνους μας. Οι 353.000 ψυχές που χάθηκαν με τον πιο βίαιο, θηριώδη και απάνθρωπο τρόπο από τους Νεότουρκους και του κεμαλι-

κού καθεστώτος στις πόλεις και στα χωριά, στα βουνά και στις χαράδρες, στις εξορίες, στις φυλακές και στα τάγματα εργασίας, ζουν και θα ζουν ανάμεσά μας όσο θα τους θυμόμαστε και θα τους μνημονεύουμε, και θα αγωνιζόμαστε μέχρι που η σύγχρονη Τουρκία αναγνωρίσει την γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού που εκτελέστηκε από τους Τούρκους της εποχής εκείνης. Θα αγωνιζόμαστε για την αναγνώριση της γενοκτονίας, γιατί το ζητούν οι ψυχές των παππούδων μας.

Τι είναι όμως γενοκτονία, που η Τουρκία αρνείται πεισματικά να παραδεχθεί ότι διέπραξαν προμελετημένα και μεθοδευμένα από το 1914 έως το 1923, εις βάρος των μη μουσουλμανικών κοινοτήτων, και στην συγκεκριμένη περίπτωση εις βάρος του ελληνισμού του Πόντου;

ΟΡΟΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Η Σύμβαση για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας, εγκρίθηκε με ψήφισμα 260 (III)Α της γενικής συνελεύσεως των ΗΕ στις 9 Δεκεμβρίου 1948.

Άρθρο 1 : Τα συμβαλλόμενα μέρη επιβεβαιώνουν ότι η γενοκτονία, είτε διαπράττεται σε καιρό ειρήνης είτε σε καιρό πολέμου, είναι έγκλημα με βάση του διεθνούς δικαίου, τις οποίες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προλαμβάνουν και να τιμωρούν.

Άρθρο 2 : Στην παρούσα σύμβαση, γενοκτονία σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις που διαπράττονται με σκοπό την καταστροφή, εν όλων ή εν μέρει, εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας όπως : Α) Θανάτωση των μελών της ομάδας, Β) Πρόκληση σωματικών ή διανοητικών βλαβών σε μέλη της ομάδας, Γ) Εθελουσία επιβουλή στις συνθήκες ζωής ομάδας που υπολογίζεται να επιφέρει την φυσική, εν λόγω ή εν μέρει καταστροφή της, Δ) Η επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας και Ε) Μεταφορά δια της βίας των παιδιών της ομάδας σε άλλη ομάδα.

Σύμφωνα λοιπόν, με το ανωτέρω ψήφισμα των ΗΕ, στην περίπτωση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, εκτελέστηκε δολοφονία 353000 χριστιανών μιας εθνικής οντότητας. Υπήρξε βίαιος ξεριζωμός από τις εστίες τους, και αναγκαστική μεταφορά των σε άλλα μέρη της ενδοχώρας της Τουρκίας με σκοπό τον καθ' οδό αφανισμό τους. Υπήρξε βίαιη μεταφορά χιλιάδων παιδιών σε άλλη εθνική ομάδα. Όλα αυτά και όχι μόνο, στοιχειοθετούν το μεγάλο αυτό έγκλημα που διαπράχθηκε, το έγκλημα της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και κατά της ανθρωπότητας γενικότερα.

Η διάπραξη της φρικαλέας αυτής γενοκτονίας μαρτυρείται από ξένους ανταποκριτές, από Πρέσβεις, Προξένους, αυτόπτες μάρτυρες της εποχής εκείνης, καθώς και από Έλληνες και Τούρκους ακαδημαϊκούς, συγγραφείς, ιστορικούς. Κάποιες από αυτές, δειγματοληπτικά παραθέτονται παρακάτω:

Ο George Horton πρόξενος των ΗΠΑ στην Σμύρνη, συγγραφέας του βιβλίου « Η Μάστιγα της Ασίας» λέει: «Η εξόντωση των Χριστιανών της Τουρκίας ήταν μια οργανωμένη σφαγή, η οποία έγινε σε μεγάλη κλίμακα και διαπράχθηκε πολύ πριν από την αποβίβαση ελληνικών στρατευμάτων στην Σμύρνη».

Ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Κων/λη, Henry Morgenthau στο βιβλίο του «Τα μυστικά του Βοσπόρου» γράφει για το συστηματικό σχέδιο εξόντωσης των Ελλήνων, από τον Μεχμέτ Ταλαάτ υπουργό εσωτερικών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Ο φιλότουρκος Γερμανός ανώτατος Αξιωματικός Liman von Santers εμπνευστής του διαβολικού σχεδίου της γενοκτονίας, έλεγε στους Τούρκους για τα σχέδια εξόντωσης: «Σας διαβεβαιώνω ότι οι παγωνιές και το κρύο του χειμώνα, οι βροχές και η μεγάλη υγρασία, ο ήλιος και η τρομερή ζέση του καλοκαιριού, οι αρρώστιες του εξανθηματικού τύφου και της χολέρας, οι κακουχίες και η ασιλία θα φέρουν το ίδιο αποτέλεσμα που λογαριάζετε εσείς με το δικό σας σχέδιο, δηλαδή να τους ξεκαθαρίσετε με σφαγές. Με το σύστημα που σας προτείνω ο θάνατός τους είναι βέβαιος. Αλλά πριν πεθάνουν θα μας προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους για το έθνος. Επιπλέον οι γυναίκες τους δεν θα γενούν, κι έτσι θα λυθεί το δημογραφικό σας πρόβλημα, ενώ η μισητή κι άτιμη αυτή ράτσα θα ξεκληριστεί και θα χαθεί για πάντα σε μια γενιά, κι εσείς θα αποκτήσετε μια συμπαγή τουρκική ομοιογένεια που θα δώσει στο έθνος σας νέα δύναμη.....».

Ο καθηγητής Κων/νος Φωτιάδης στο βιβλίο του «Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ» γράφει: «Η Γερμανία του Κάιζερ είναι ο ηθικός αυτουργός των εγκλημάτων κατά των εν Τουρκία Χριστιανών και προ πάντων των Ελλήνων.....Ο εμπνευστής και ρυθμιστής των διογμών κατά τον καθηγητή Π. Ενεπεκίδη, υπήρξε όχι το ανάκτορο Γιλδίτζ αλλά η Βέλχεμ Στράσσε στο Βερολίνο».

Συνεχίζει ο καθηγητής Κων/νος Φωτιάδης: «Ένας μεγάλος αριθμός χιλιάδων γυ-

ναικοπαίδων που επέζησε από τα κολαστήρια θανάτου των Τούρκων, οδηγήθηκε βίαια σε μουσουλμανικά ιδρύματα και σπίτια με στόχο τον εκτουρκισμό τους.

Ο Δρ Kennedy μέλος της επιτροπής της κοινωνίας των εθνών σε έκθεσή του καταγγέλλει ότι: «Κεμαλικό με πλαστά έγγραφα εμφανίζαν ως μουσουλμάνους τα άτυχα γυναίκοπαίδια των Χριστιανών, υποκαθιστώντας στα έγγραφα τα χριστιανικά τους ονόματα με μουσουλμανικά».

Ο Αυστριακός πρόξενος Αμισού Κβιατκόβσκι τον Νοέμβριο του 1916 ενημέρωνε την κυβέρνησή του ως εξής: «Ο Ραμπίτ Βέη είπε: Τελικά με τους Έλληνες πρέπει να ξεκαθαρίσουμε όπως και με τους Αρμένιους. Πρέπει να τελειώνουμε με τους Έλληνες. Έστειλα σήμερα στα περίχωρα στρατιώτες για να σκοτώσουν επάνω στον δρόμο κάθε Έλληνα».

Στο τέλος του 1921, ο Βρετανός αρμοστής στην Κων/λη sir Horace Rumbold πληροφορεί τον υπουργό των Εξωτερικών Curzon «Οι Τούρκοι φαίνεται ότι δρουν βάσει προμελετημένου σχεδίου για την εξόντωση των μειονοτήτων.... Όλοι οι άνδρες ηλικίας άνω των 15 ετών της περιφέρειας Τραπεζούντας και της ενδοχώρας εκτοπίστηκαν σε εργατικά τάγματα του Ερζερούμ, Καρς και Σαρήκαμης».

Ο Αμερικανός δημοσιογράφος Γκιμπσον γράφει: «Η πεδιάδα της Μαλάειας ήταν στρωμένη με πτώματα Έλλήνων».

Η Daily Telegraph στις 6 Ιουνίου 1921 αναφέρει μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων που βρέθηκαν στην περιοχή φρίκης ως μέλη ανθρωπιστικών επιτροπών.

Στο μικρό χωριό Τσακαλί, 4 ώρες από την Σαμφούντα, ο Τοπάλ Οσμάν πρόσταξε τις γυναίκες και τα παιδιά να κλειδωθούν σε μερικά σπίτια στο χωριό και εκεί τους έκαψαν ζωντανούς.

Στο χωριό Καβάκ από όλους τους κατοίκους μόνο ένας ηλικιωμένος άνδρας 80 χρονών σώθηκε.

Στην Κάβζα οδήγησαν τις γυναίκες και τα παιδιά στις όχθες του ποταμού όπου τους έσφαξαν και τους πέταξαν μέσα στο ποτάμι.

Στην Μερζιφούντα, όπου υπήρχε το περίφημο κολέγιο Ανατολία, μέσα σε πέντε ώρες κήκαν 1800 σπίτια με τους κατοίκους τους. Είναι αδύνατον να περιγράψουμε αυτά που διαπράχθηκαν στις παρθένες και στα παιδιά. Σε χωριό τις ίδιες περιοχής έκλεισαν εντός του ναού 535 Έλληνες και τους κατέσφαξαν, διασωθέντων μόνο τεσσάρων. Πρώτους έσφαξαν 7 ιερείς με τσεκούρι μπροστά στην πόρτα του ναού.

Ο αρθρογράφος της εφημερίδας Morning Post γράφει: «Όλα τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν από τον Νέρωνα, τον Καλιγούλα, τον Ατίλα και τον Αβδούλ Χαμίτ χάνονται στην ανυπαρξία μπροστά στα εκατομμύρια που δολοφονήθηκαν σκόπιμα στην Τουρκία κατά την διάρκεια των τεσσάρων προηγούμενων ετών. Στα θύματα περιλαμβάνονται αλλοδαποί εχθροί, αιχμάλωτοι πολέμου, Αρμένιοι, Έλληνες, Άραβες κλπ.».

Ο αείμνηστος καθηγητής Πανεπιστημίου της Βιέννης Ενεπεκίδης γράφει: «Η γενοκτονία αλλά τούρκα είναι βουβή, πονηρή, ανατολίτικη, δεν έχει θεωρητικά background, αλλά μάλλον πλιατσικολογικά. Οι καλούμενες εκτοπίσεις, εξορίες των κατοίκων ολόκληρων χωριών, οι εξοντωτικές εκείνες οδοιπορίες μέσα στο χιόνι των γυναικόπαιδων και των γερόντων- οι άνδρες βρίσκονταν ήδη στα τάγματα εργασίας ή στο στρατό- δεν οδηγούν φυσικά σε κανένα Ausschwitz με τους διαβολικά οργανωμένους μηχανισμούς της φυσικής εξόντωσης του ανθρώπου- όχι! Ήταν όμως ένα Ausschwitz εν ροή, οι άνθρωποι πέθαναν καθ' οδόν, δεν περπατούσαν για να φτάσουν κάπου. Όχι. Περπατούσαν για να πεθάνουν από τις κακουχίες, την παγωνιά, την πείνα τον εξευτελισμό του ανθρώπου. Αυτό ήταν το διαβολικό σύστημα, πονηρά οργανωμένο. Δεν υπήρχε στο τέρμα κανένα Ausschwitz, γιατί για τους περισσότερους δεν υπήρχε τέρμα. Το ταξίδι προς τον θάνατο ήταν ο θάνατος, όχι το τέρμα του ταξιδιού».

Ο Διδάκτωρ της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας Βλάσης Αγτζίδης στο βιβλίο του «Οι Έλληνες του Πόντου» γράφει: «Οι γαλλικές μυστικές αναφορές βρίθουν από στοιχεία για τις εκτοπίσεις αυτής της περιόδου. Σε αναφορά που βασίζεται σε στοιχεία του γιου του Ντζεμάλ πασά, σημειώνεται: «Εδώ και έξι εβδομάδες, σφαγές Ελλήνων κατά μάζες έλαβαν χώρα. Ο αριθμός των φονευθέντων φτάνει τις 40.000». Από σοβαρές πηγές, 50.000 άτομα εξορίστηκαν στο εσωτερικό με τις γνωστές ήδη συνθήκες. Ο ελληνισμός των ακτών της Μαύρης Θάλασσας υπέστη απόλυτη εξόντωση».

Ο Φραγκούλης Σ. Φράγκος στο βιβλίο του «ΠΟΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑ; ΠΟΙΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ» γράφει: «Οι Νεότουρκοι με τα σκληρά μέτρα που έλαβαν εναντίον των Ελλήνων του Πόντου με την μέθοδο των εξοριών, βιασμών, σφαγών, εξανδραποδισμών και απαγχονισμών(κατά τον Πανάρετο Τοπαλίδη), εξόντωσαν από την έκρηξη του πρώτου παγκοσμίου πολέμου το 1914 ως την μικρασιατική καταστροφή του 1922:

α. Κατά την περίοδο 1914-1918, 170.576 Ποντίους.

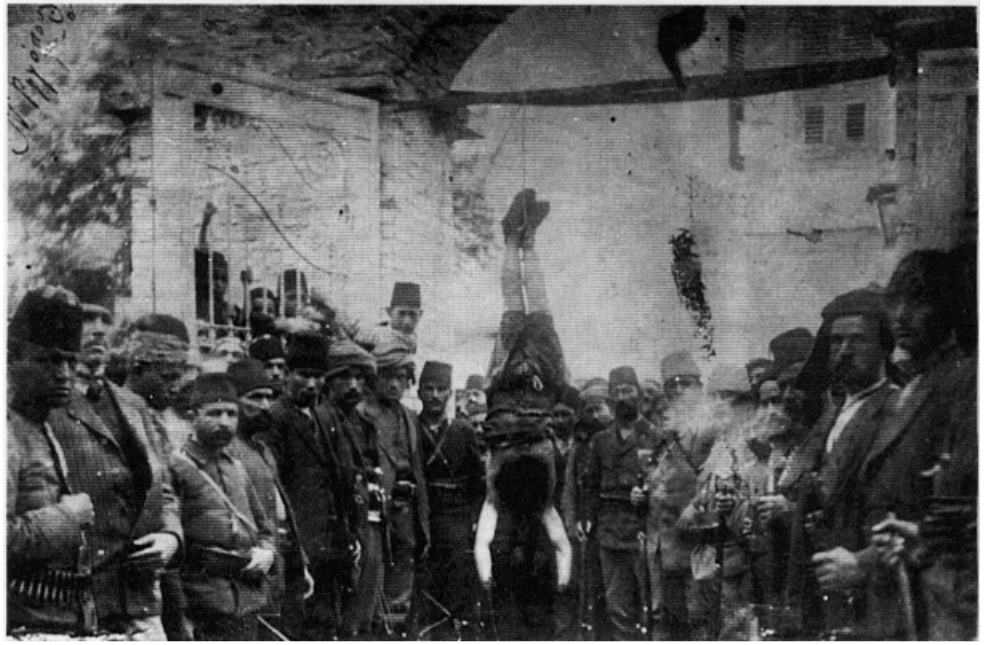
Β. Κατά την περίοδο 1918-1922, 199.122 Ποντίους.

Δηλαδή συνολικά 289.698 Ποντίους, ποσοστό δηλαδή 41,56% σε σύνολο 697.000 Ελλήνων κατοίκων, ενώ κατά τον Γ.Βαλαβάνη οι απώλειες των Ποντίων σύμφωνα με την μαύρη Βίβλο του κεντρικού Συμβουλίου των Ποντίων στην Αθήνα ανέρχονται σε 303.238, ως το 1922 και 353.000 ως τον Μάρτιο του 1924 ποσοστό που ξεπερνά το 50% του συνολικού πληθυσμού των Ελλήνων του Πόντου.

Τώρα ας δούμε τις απόψεις Τούρκων ακαδημαϊκών-διανοουμένων:

Pervin Erbil: Στο βιβλίο της με τίτλο «Η Νιόβη θρηνούσε για την Μικρά Ασία» επιβεβαιώνει με την πιο λιτή και ανθρώπινη ρεαλιστική της περιγραφή το δράμα του ποντιακού ελληνισμού ως εξής:

«Αυτή η εξορία ήταν μια διαφορετική εξορία από τις άλλες. Ο τελικός στόχος αυτής της εξορίας ήταν ο θάνατος. Αρχικά τους είπαν ότι θα αποσυρθούν 50 χιλ. νοτιότερα, ενώ στην πραγματικότητα ο δρόμος που θα διέσχιζαν ήταν τουλάχιστον 200 χιλ.. Η πορεία που πραγματοποιείται μέσα σε αφόρητο κρύο και κάτω από πυκνή χιονόπτωση, υπό την καθοδήγηση ενός αξιωματικού που κραδαίνει στα χέρια του το μαστίγιο, δεν αποτελεί οπισθοχώρηση αλλά εξορισμό. Εξορισμός που τελικός σταθμός ήταν ο θάνατος. Οι άνθρωποι κατά την διάρκεια της

πορείας πάγωσαν από το ψύχος, αποδεκατίστηκαν από τις επιδημίες και εξουθενώθηκαν από την πείνα. Ο αριθμός των Ελλήνων που έχασαν την ζωή τους, είτε στην περιοχή μεταξύ Τρίπολης και Σινώπης είτε στα χωριά τους είτε δολοφονήθηκαν στους δρόμους ή πέθαναν κατά την διάρκεια της πορείας προς την εξορία, ανέρχεται σε 350.000.

Ali Sait Cetinoglu: Τούρκος ακαδημαϊκός αναφέρεται στο ποντιακό ζήτημα, βασιζόμενος σε έρευνές του στα τουρκικά αρχεία. Σχετικά με το ζήτημα της γενοκτονίας των χριστιανών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας θεωρεί ότι υπάρχει ομαδική υπαιτιότητα. Εκτός από τους κεμαλικούς και την οθωμανική διοίκηση, συνυπεύθυνοι θεωρούνται η Γερμανία, η Αυστροουγγαρία η μπολσεβικική Ρωσία, καθώς και οι δυνάμεις της Αντάντ.....Σύμφωνα με τον Cetinoglu: «Οι πρακτικές που εφαρμόστηκαν διαθέτουν όλα τα αναφερόμενα χαρακτηριστικά της νομοθεσίας του ΟΗΕ για την διάπραξη γενοκτονίας»

Taner Akcam:Καθηγητής ιστορίας και κοινωνιολογίας στο πανεπιστήμιο Κλαρκ της Μασαχουσέτης. Θεωρείται από τους πρώτους Τούρκους ακαδημαϊκούς που μίλησαν ανοιχτά για την γενοκτονία. Μέσα από τις έρευνές του καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η γενοκτονία στην Ανατολία ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένης πολιτικής απόφασης από την οθωμανική κυβέρνηση με σκοπό την εθνο-θρησκευτική ομογενοποίηση της Ανατολίας. Επειδή η οθωμανική αυτοκρατορία δεν μπορούσε να συμβιβαστεί τα αιτήματα για ελευθερία από τους χριστιανούς υπηκόους της με το ισλαμικό νομικό σύστημα και τον πολιτισμό του, επέλεξε να εξαλείψει τον χριστιανικό πληθυσμό της. Το τουρκικό κράτος δεν πολέμησε εναντίον των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, αλλά αντιθέτως πολέμησε κατά της ελληνικής και αρμενικής μειονότητας.....και συνεχίζει.

Τα βασικά χαρακτηριστικά της πολιτικής των Νεότουρκων ήταν:

1. Επιθέσεις σε ελληνικά χωριά και χωρικούς από τις μονάδες της ειδικής οργάνωσης, με την κεντρική διοίκηση να ισχυρίζεται και να ενεργεί ως άσχετη με την όλη υπόθεση.

2. Εξαναγκασμός ατόμων/πληθυσμών να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους λόγω της τρομοκρατίας και των δολοφονιών.

3. Εκκένωση ολόκληρων χωριών και στρατολόγηση όλου του ανδρικού πληθυσμού στρατεύσιμης ηλικίας σε τάγματα εργασίας.

4. Κατάσχεση των ελληνικής ιδιοκτησίας επιχειρήσεων και μεταβίβασή τους σε μουσουλμάνους».

Halil Berkta:Δίδαξε σε πανεπιστήμια της Τουρκίας, καθώς και στο πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ. Αποτελεί persona non grata για τον τουρκικό εθνικισμό καθώς δηλώνει υποστηρικτής του ανοιχτού διαλόγου στην Τουρκία, σχετικά με την γενοκτονία των Αρμενίων. Τεκμηρίωσε ιστορικά το γεγονός ότι η γενοκτονία των Αρμενίων, των Ποντίων και των Ασσυρίων αποτέλεσε οργανωμένο σχέδιο εθνοκάθαρσης και εκτουρκισμού της Ανατολίας. Θεωρεί ότι υπήρξε μόνο μία γενοκτονία, που εφαρμόστηκε από τους Νεότουρκους στους Αρμένιους, στους Πόντιους και στους Ασσύριους.

Υπάρχουν και άλλοι Τούρκοι Ακαδημαϊκοί-διανοούμενοι που έχουν δημοσιεύσει τις απόψεις τους αναφορικά με την εκτελεσθείσα γενοκτονία των Χριστιανικών μειονοτήτων της Μικράς Ασίας-Ανατ. Θράκης, όπως Atilla Tuycan, ο Ahmet Oral, η Fatma Muge Gocek και ο ποιητής Serkan Engin.

Εφημερίδες των Αθηνών τον Φεβρουάριο του 1924 έγραψαν: «Το προσεγγίσαμε εις την Θεσσαλονίκη αγγλικό πλοίο "ZAN" μετέφερε 400 τόνους οστών Ελλήνων που αντιστοιχούν σε 50000 ανθρώπους από τα Μουδανιά της Μικράς Ασίας στην Μασσαλία προς βιομηχανοποίηση. Οι εργάτες του λιμένος της Θεσσαλονίκης πληροφορηθέντες το γεγονός, εμπόδισαν το πλοίο να αποπλεύσει, επενέβη όμως ο Άγγλος Πρόξενος και επετράπη ο απόπλους». Σχόλιο. Οι Τούρκοι επούλησαν, οι Γάλλοι αγόρασαν, οι Άγγλοι διευκόλυναν, οι Γερμανοί αργότερα μιμήθηκαν.

Διερωτώμεθα, γιατί; Γιατί; Γιατί διαπράχθηκαν αυτά τα φρικαλέα εγκλήματα στους προγόνους μας. Η απάντηση είναι ότι τα αθώα αυτά άμωμα θύματα δολοφονήθηκαν με τον πιο θηριώδη τρόπο, όχι για κάτι που έκαναν, αλλά γιατί γεννήθηκαν Έλληνες και ορθόδοξοι Χριστιανοί, και έτσι ήθελαν να παραμείνουν.

Η Τουρκία κατηγορηματικά αρνείται την γενοκτονία που διέπραξαν οι πρόγονοί τους, τα δικά της συμφέροντα εξυπηρετεί, αδιαφορώντας για την ανθρώπινη διάσταση που επιφέρουν τέτοια εγκλήματα που βλάπτουν την ανθρωπότητα και δεν πρέπει να μένουν ατιμώρητα, έτσι ώστε να μην επαναληφθούν. Εάν η ανθρωπότητα είχε αντιδράσει όπως θα έπρεπε κατά την γενοκτονία των Αρμενίων το 1915, δεν θα ακολουθούσε η σφαγή της Σμύρνης, η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και της Μ. Ασίας, αλλά ούτε και η γενοκτονία των Εβραίων στον Β' Π.Π., που τότε ο Χίτλερ,

κατά την εξόντωση των Εβραίων της Πολωνίας το 1939, για να καθυστερήσει τους Στρατηγούς του είπε «Ποιος θυμάται την γενοκτονία των Αρμενίων».

Αφού οι θύτες των πρώτων γενοκτονιών δεν τιμωρήθηκαν, ο θαυμαστής, μαθητής και μιμητής του Κεμάλ, ο Αδόλφος Χίτλερ, σχεδίασε και εκτέλεσε άφοβα πλέον νέες γενοκτονίες όπως των Εβραίων και όχι μόνο. Δυστυχώς για την χώρα μας οι γενοκτονίες δεν έχουν τέλος, γιατί μετά την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, της Μικράς Ασίας και της Ανατολικής Θράκης, η γενοκτονία των Ελλήνων συνεχίστηκε στην Ελλάδα από τις κατοχικές δυνάμεις της ναζιστικής Γερμανίας, μιμούμενοι στο ακέραιο την μέθοδο του κεμαλικού καθεστώτος, δολοφονώντας άμαχο πληθυσμό, γυναικόπαιδα και ηλικιωμένους ανήμπορους ανθρώπους του Διστόμου, των Καλαβρύτων, της Κεσαριανής και σε πολλά άλλα μέρη του ελλαδικού χώρου, κατά την διάρκεια του Β' Π.Π.

Αναφορικά με την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, δυστυχώς καμιά ελληνική κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν την αναγνώρισε, αλλά ούτε έκανε καμιά ενέργεια για την αναγνώρισή της από διεθνείς οργανισμούς. Διερωτώμεθα γιατί; Μήπως για χάρη της ελληνοτουρκικής συμμαχίας και φιλίας;

Για ποια φιλία όμως. Υπάρχει ελληνοτουρκική φιλία από πλευράς της Τουρκίας;

Το 1930 ο Ε. Βενιζέλος υπέγραψε το περιβόητο ελληνοτουρκικό σύμφωνο φιλίας με τον Ινονού, την οποία στην συνέχεια η Τουρκία ουδέποτε την εφάρμοσε, γιατί ευθύς αμέσως ακολούθησαν τα παρακάτω και εις βάρος του ελληνισμού γεγονότα:

Το 1934-1935, μετά από πίεση της τουρκικής κυβέρνησης 10.000 Κων/λίτες ελληνικής ιθαγένειας αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πόλη. Βλέπετε η φανέλα της ελληνικής μειονότητας άρχισε να ξηλώνεται λίγο μετά την υπογραφή της ελληνοτουρκικής φιλίας.

Το 1942, η Τουρκία με τον Ν.4305/1942 (varlik vergisi) επιβάλλει δυσανάλογο φόρο στους μη μουσουλμάνους, που ειδικότερα στόχευε την ελληνική μειονότητα. Όσοι δεν μπορούσαν να πληρώσουν το βαρύ αυτό φόρο, η περιουσία τους δημεύονταν και στην συνέχεια εκτοπίζονταν σε στρατόπεδα εργασίας.

Τον Σεπτέμβριο του 1955, βίαια επεισόδια έλαβαν χώρα κατά της ομογένειας στην Κωνσταντινούπολη, λόγω της προβοκατόρικης ενέργειας, με την έκρηξη δύο βομβών στο σπίτι του Κεμάλ Μουσταφά, καθώς και στο Προξενείο τους στην Θεσσαλονίκη. Αποτέλεσμα, 16 Έλληνες νεκροί, 32 τραυματίες και 200 Ελληνίδες βιάστηκαν με τον πιο θηριώδη τρόπο. 1004 κατοικίες, 4348 καταστήματα, 21 φαρμακεία, 21 εργοστάσια, 110 ξενοδοχεία και εστιατόρια λεηλατήθηκαν ή καταστράφηκαν. Μεγάλες καταστροφές υπέστησαν και 73 ορθόδοξες εκκλησίες, 26 ελληνικά σχολεία και 5 αθλητικοί σύλλογοι.

Το 1964, εκτελέστηκαν μαζικές απελάσεις Ελλήνων και δήμευση της περιουσίας τους, τόσο των Κων/των, όσο και των Ιμβριών της ελληνικής μειονότητας.

Το 1974, με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και στην συνέχεια με την δημιουργηθείσα κρίση στο Αιγαίο το 1975-76 απελάθηκε ένας μεγάλος αριθμός ομογενών. Αποτέλεσμα στα τέλη της δεκαετίας του 1980 οι εναπομείναντες Έλληνες να μην ξεπερνούσαν τους 3500 στην Πόλη και μερικές εκατοντάδες στην Ίμβρο και Τένεδο. Επί των ημερών μας η Τουρκία διεκδικεί το μισό Αιγαίο με το σχέδιό τους "Γαλάζια πατρίδα" αμφισβητεί την ελληνική Α.Ο.Ζ., και την εθνική μας κυριαρχία στα ελληνικά νησιά... κλπ.

Η Τουρκία εάν πραγματικά επιθυμεί την αποκατάσταση της ελληνοτουρκικής φιλίας πέρα των άλλων θεμάτων για επίλυση, θα πρέπει πρωτίστως να αναγνωρίσει την εκτέλεση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από τους προγόνους της.

Στα πλαίσια της συμφιλίωσης των λαών, συγχωρούμε αλλά δεν ξεχνούμε, γιατί όποιος ξεχνά την ιστορία του δεν έχει ούτε παρόν ούτε μέλλον. Γιατί ως Έλληνες δεν μνησικακούμε, αλλά οφείλουμε να θυμόμαστε, και να διδασκόμαστε από την ιστορία μας, την αληθινή ιστορία, γιατί μόνο η πραγματική ιστορία διδάσκει του λαούς και τους προστατεύει από ενδεχόμενες γενοκτονίες και συμφορές. Η ιστορία είναι σαν τον καθρέπτη του αυτοκινήτου, κοιτάμε πίσω για να πάμε μπροστά, και τιμωρεί όσους την αγνοούν ή την διαστρεβλώνουν.

Οφείλουμε να προστατέψουμε την τιμή της ανθρωπότητας, γιατί η γενοκτονία του ποντιακού ελληνισμού, και κάθε διαπραχθείσα γενοκτονία δεν αφορά μόνο τους Έλληνες, τους Αρμένιους, τους Ασσυροχαλδαίους, τους Εβραίους κλπ, αλλά την ανθρώπινη ύπαρξη και τον πολιτισμό του. Όταν ένας λαός υφίσταται τέτοια βαναυσότητα, ταυτόχρονα πλήττεται και η ανθρωπότητα. Για τον λόγο αυτόν, η αναγνώριση της γενοκτονίας έχει αξία για την ίδια την ανθρώπινη υπόσταση. Τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν παραγράφονται, δεν διαστρεβλώνονται και δεν λησμονούνται. Η αναγνώριση εκ μέρους του θύτη-Τουρκίας, είναι βέβαιο ότι θα προάγει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις των δύο λαών.

Το άρθρο μου αυτό δεν έχει αντιτουρκικό χαρακτήρα, αντιτουρκικές ήταν εκείνες οι πράξεις εις βάρος των μειονοτήτων που έπραξαν οι Τούρκοι της εποχής εκείνης, και όπως ακριβώς γράφει ο γνωστός σε όλους μας από την Τραπεζούντα συγγραφέας, δημοσιογράφος, και σεναριογράφος, ο Δημήτριος Ψαθάς στο πρόλογο του βι-

βλίου του «Η ΓΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ» που απεικονίζει την πραγματικότητα: «Δεν έχει αντιτουρκικό χαρακτήρα το βιβλίο τούτο. Αντιτουρκικό χαρακτήρα έχουν τα ίδια τα γεγονότα, που δείχνουν τους Τούρκους έτσι όπως ήσαν και όπως έδρασαν τα χρόνια εκείνα. Ούτε επιτρέπεται να θυσιάζουμε την ιστορική αλήθεια σε καμιά σκοπιμότητα, όπως, δυστυχώς, καθιερώθηκε να γίνεται από τον καιρό που χαράχτηκε η λεγόμενη ελληνοτουρκική φιλία. Η άστοχη τακτική της αποσιώπησης των γεγονότων της ιστορίας, ήταν ίσως κι ένας από τους λόγους που τόσο άσκημα πορεύτηκε η «φιλία με τους Τούρκους».

Να ρίξουμε το πέπλο της λήθης στο παρελθόν, αλλά να ξέρουμε, όχι να κρύβουμε. Να ξέρουν και οι ίδιοι οι Τούρκοι το τι έφτιαξαν οι πατεράδες τους, για να αποφύγουν τα όσα στιγμάτισαν εκείνους, εφ' όσον θέλουν να πάρουν την θέση που φιλοδοξούν ανάμεσα στα πολιτισμένα έθνη. Μόνο έτσι, ξέροντας εμείς τους Τούρκους και ξέροντας εκείνοι εμάς και το στιγματισμένο παρελθόν τους, μπορεί κάποτε να χαράξουμε μια ελληνοτουρκική φιλία πάνω σε στερεές βάσεις».

Πριν κλείσω το άρθρο μου, καλούμεθα να απαντήσουμε.

Τι είναι προτιμότερο, να λησμονήσουμε τις ωμότητες και τις θηριωδίες τους, ό-

πως την μαζική βία, τις συλλήψεις γυναικών και παιδιών, τους βίαιους εξισλαμισμούς, τις πορείες θανάτου που κατά τον καθηγητή Π. Ενεπεκίδη ήταν ένα Αουσβιτς εν ροή, όπως προαναφέρθηκε, τις μαζικές δολοφονίες, διώξεις, εκτοπίσεις, που οδήγησαν στον ξεριζωμό και την γενοκτονία των μειονοτικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας, Πόντου και Ανατολικής Θράκης, για να μην καλλιεργούμε εχθρότητα εναντίον τους ή να καταγράφουμε και να διδάσκουμε τα γεγονότα όπως έγιναν, ώστε να γνωρίζουν οι νεότεροι την ιστορία, ανεξάρτητα από τα όποια αισθήματα προκληθούν εις βάρος της Τουρκίας;

Κατά τη άποψή μου, η απάντηση βρίσκεται

στην σύγχρονη και ανθρώπινη αναγκαιότητα της ειρηνικής συνύπαρξης και συνεργασίας των δύο λαών, πράγμα το οποίο προϋποθέτει καλή γνώση και σωστή διδασκαλία της ιστορίας, ώστε μέσω αυτής να διδάσκονται οι νεότερες γενεές όχι πως θα εκδικηθούν ή αλληλοεξοντωθούν, αλλά πως δεν θα επιτρέψουν να επαναληφθούν τα σφάλματα του παρελθόντος.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, εάν η σύγχρονη Τουρκία, η Τουρκία του 21ου αιώνα δείξει σημεία καλής θέλησης και προβεί στην αναγνώριση των γενοκτονιών των Αρμενίων, των Ελλήνων της Ανατολής, καθώς και των Ασσυρίων, χριστιανικών πληθυσμών, που διέπραξαν οι πρόγονοί τους. Ας ακολουθήσουν το παράδειγμα της Γερμανίας, που ζήτησε συγγνώμη και εξιλέωση από τον Εβραϊκό λαό, κατέβαλε αποζημιώσεις και εξακολουθεί να αποδέχεται τις ευθύνες της, για την φοβερή γενοκτονία των Εβραίων που διέπραξαν κατά τον Β'Π.Π.

Η διεθνή Ένωση Ακαδημαϊκών για την μελέτη των γενοκτονιών (International Association for Genocide Scholars-IAGS), στις 16 Δεκεμβρίου 2007, ενέκρινε ψήφισμα για την γενοκτονία των Αρμενίων, των Ελλήνων της Ανατολίας και των Ασσυρίων, με το οποίο καλεί την κυβέρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες που διέπραξε στους ιστορικούς λαούς της Ασίας, εκδίδοντας και το βιβλίο «The Genocide of the Ottoman Greeks».

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2006 ενέκρινε ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας την γενοκτονία των Αρμενίων, Ελλήνων και των Ασσυριο-Χαλδαίων.

Το ελληνικό Κοινοβούλιο με νόμο 4285/2014(ΦΕΚ Α' 191/10-9-14) προχώρησε στην ποινικοποίηση της άρνησης της Γενοκτονίας όλων των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολής που έχουν αναγνωριστεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Το άρθρο 2 του ανωτέρω νόμου (4285) προβλέπει ότι όποιος δημόσια, προφορικά, δια του τύπου ευτελίζει ή κακόβουλα αρνείται την ύπαρξη ή την σοβαρότητα εγκλημάτων γενοκτονιών, τιμωρείται με φυλάκιση 3 μηνών έως 3 ετών και με χρηματική ποινή ΕΥΡΩ 5000 έως ΕΥΡΩ 20 000.

Αγαπητοί μου αναγνώστες, ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς για τον χρόνο που διαθέσατε για την ανάγνωση του μακροσκελούς μου άρθρου. Με την ανάγνωση της στήλης αυτής τιμάτε τους προγόνους μας που υπέστησαν την γενοκτονία όπως προαναφέρθηκε για χάρη του ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Τιμάτε τον ελληνισμό της καθ' ημάς Ανατολής και τις χαμένες αλλά αλησμόνητες πατρίδες. Ας είναι οι τελευταίες χαμένες πατρίδες.

Βιβλιογραφία:

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου του Κωνσταντίνου Φωτιάδη
Το Ποντιακό Ζήτημα και η 19η Μαΐου.
Εκείθεν και εντεύθεν του Αιγαίου του Κωνσταντίνου Φωτιάδη
Η Γή του Πόντου του Δημήτριου Ψαθά
Η Μάστιγα της Ασίας του George Horton
Ποια Τουρκία; Ποιοι Τούρκοι; Του Φραγκούλη Σ. Φράγκου
Οι Έλληνες του Πόντου του Βλάσση Αιγυζήδη

Πόσοι ήταν οι Οφίτες που ήρθαν στην Ελλάδα το 1923;

Συνέχεια από τη σελ. 1

Παράλληλα αναφέρεται ο τόπος προέλευσης και ο αριθμός της αίτησης που υπέβαλε ο δικαιούχος. Δίπλα από τον αριθμό της αίτησης υπάρχουν τα γράμματα Α, Β, Γ, Μ. Το Α σημαίνει, ότι ο πρόσφυγας δεν βρέθηκε στον συνοικισμό την περίοδο των δηλώσεων. Το Β σημαίνει, ότι εγκατέλειψε αυθαίρετα τον συνοικισμό της αγροτικής του εγκατάστασης. Το Γ σημαίνει, ότι έχει εγκατασταθεί μετά την 1η Ιουλίου του 1928. Το Μ σημαίνει, ότι ο πρόσφυγας είναι μέλος αγροτικής οικογένειας και όχι αρχηγός της. Όπου δεν υπάρχει γράμμα στον αριθμό απογραφής, αφορά σε αρχηγό οικογένειας. Όπου σημειώνεται ο λέξη «κληρονόμοι» σημαίνει ότι ο αρχικώς δικαιούχος απεβίωσε και δικαιούχοι αποζημίωσης είναι οι κληρονόμοι του.

Η ορθογραφία των επιθέτων σε ορισμένες περιπτώσεις είναι διαφορετική. Τα ονόματα καταγράφηκαν με την ορθογραφία που ο κάθε δικαιούχος δήλωσε στην αίτησή του. Οι βασικότερες διαφορές έχουν εντοπιστεί στα διπλά σύμφωνα που βρίσκονται είτε στην αρχή είτε στο μέσο του επωνύμου (Αλχατζίδης-Αλχαζίδης), στα ταυτόφωνα φωνήεντα (Σειταρίδης-Σειδαρίδης) και στις καταλήξεις, ειδικά των γυναικείων επιθέτων (Χατζίδου-Χατζίδα). Ένας από τους στόχους ήταν να αποτραπούν οι διπλές εγγραφές προσώπων. Έτσι όσοι δήλωσαν δύο ή τρία επώνυμα καταχωρήθηκαν δυο ή τρεις φορές με διαφορετικό αρχικό επώνυμο αλλά ίδιο αριθμό αίτησης (είναι διπλογραμμένοι). Διαφορές στην ορθογραφία εντοπίζονται και στον τόπο προέλευσης όπως Όφης-Όφεις, Ζησινό-Σησινό, Κρηνίτα-Κρηνίσα, Ζουρέλ-Ζουρέλι-Σουρέλ, Χαλτ-Χαλή, κλπ.

Η αναζήτηση κάποιου επωνύμου είναι εύκολη, εξετάζοντας τον κατάλογο του αντίστοιχου αρχικού γράμματος και με τη βοήθεια του τόπου προέλευσης ή του συνοικισμού εγκατάστασης, ταυτοποιείται το αντίστοιχο άτομο. Εάν δεν βρεθεί κάποιο όνομα με μια ορισμένη ορθογραφία πρέπει να αναζητηθεί και με διαφορετική ορθογραφία, π.χ. Ευφραιμίδης-Εφραιμίδης. Οι κωδικοί όλων των τόπων εγκατάστασης υπάρχουν σε σχετικό ευρετήριο στον πρώτο τόμο που περιέχει το «Α». π.χ.

187661 – 187740 Αγιάνιδες Κατερίνης [πρ. Αγ. Ιωάννης]

195381 – 196060 Φιλώτας [πρ. Τσαλσιλάρ]

Για να υπάρχει συνολική εικόνα των προσφύγων μιας περιοχής π.χ. του Όφη ή των Σουρμένων απαιτείται εξέταση όλου του καταλόγου σε κάθε σελίδα από τον πρώτο τόμο μέχρι τον τελευταίο. Στη συνέχεια θα πρέπει να προστεθούν οι εγγραφές που αναφέρονται σε όλα τα χωριά μιας συγκεκριμένης περιοχής. Είναι μια πολύ δύσκολη δουλειά που απαιτεί πάρα πολύ χρόνο. Θα μπορούσε να προκύψει εύκολα αυτή η πληροφορία αλλά απαιτείται η ψηφιοποίηση όλου του καταλόγου σε μια ενιαία βάση δεδομένων (π.χ. Excel). Το πρόβλημα είναι ποιος θα αναλάβει να κάνει αυτή την επίπονη δουλειά και ειδικότερα ποιος θα αναλάβει τη χρηματοδότηση του εγχειρήματος.

Δημιουργία βάσης δεδομένων

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής (20/06/2020) αυτή την προσπάθεια ανέλαβε να εκπονήσει ο Στέλιος Μιχαλόπουλος (αναπληρωτής καθηγητή Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Brown των ΗΠΑ) σε συνεργασία με τον Θανάση Σταυρακούδη (αναπληρωτή καθηγητή Υπολογιστικής Προσομοίωσης στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων) και με τη συνδρομή πολλών φοιτητών του δεύτερου που συμμετέχουν στο Εργαστήριο Εφαρμογών Πληροφορικής και Υπολογιστικών Οικονομικών, αναμετρώντας από το 2017 με μια «κτηνώδη βάση δεδομένων», η οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνει τον 7.000 σελίδων κατάλογο αγροτών προσφύγων του 1928 που είχε διαμορφώσει τότε η Εθνική Τράπεζα για να τους χορηγήσει κλήρους γης ή δάνεια.

Με την ολοκλήρωση του 20% των στοιχείων, αναρτήθηκαν σε ιστοσελίδα τα πρώτα συμπεράσματα που απεικόνιζαν με εντυπωσιακό γραφικό τρόπο πάνω στο χάρτη την πορεία των προσφύγων, από τον τόπο προέλευσης στον τόπο εγκατάστασης. Επιλέγοντας κάποιον τόπο στο χάρτη, εμφάνιζε το συνολικό αριθμό των προσφύγων που αναχώρησαν από ένα χωριό του Πόντου καθώς και αναλυτικό κατάλογο με τα ονόματά τους. Ταυτόχρονα μπορούσες να παρακολουθήσεις τη διασπορά των προσφύγων στους διαφορετικούς τόπους εγκατάστασης στην Ελλάδα. Επιλέγοντας αντίστοιχα ένα τόπο εγκατάστασης έβλεπες τον ακριβή αριθμό προσφύγων που εγκαταστάθηκαν ανά τόπο προέλευσης. Για κάποιο λόγο όμως η ιστοσελίδα αυτή σταμάτησε να λειτουργεί και δεν μπορούσαμε να έχουμε την εικόνα των προσφύγων από τον Όφη, που δεν είχε μέχρι τότε καταγραφεί.

Η μόνη πλέον επιλογή που έχει κάποιος για να βρει τους πρόσφυγες από την περιοχή του Όφη είναι να τους μετρήσει έναν προς έναν, για κάθε σελίδα, για κάθε τόμο (7.000 σελίδες, με 30-35 γραμμές περίπου σε κάθε σελίδα). Είναι μια επίπονη και χρονοβόρα διαδικασία, καθώς πρόκειται για εκατοντάδες χιλιάδες ονόματα. Παρόλο που ο κατάλογος εξετάστηκε 4-5 φορές, είναι ανθρώπινο να έχει γίνει ενδεχομένως κάποια παράλειψη, μπορούμε να αποτυπώσουμε με μεγάλη ακρίβεια τα πρώτα συμπεράσματα για τη συνολική εικόνα που προκύπτει. Σύμφωνα με το Ονομαστικό Ευρετήριο Αγροτών Προσφύγων του 1928, από την περιοχή του Όφη καταγράφηκαν 177 οικογένειες προσφύγων, που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα. Προέρχονται από τα χωριά Ζησινό, Λέκα, Κρηνίτα, Ζουρέλ, Γίγα, Κουρίτς, Κοφκία και Χαλτ. Επιβεβαιώνεται ότι οι ελληνόφωνοι χριστιανοί Πόντιοι κατοικούσαν μόνο σ' αυτά τα 8 χωριά του Όφη, αφού δεν υπάρχει καταγραφή από κανένα άλλο χωριό του Όφης. Επιπλέον επιβεβαιώνονται τα στοιχεία των απογραφών, για τους κατοίκους εκείνων των χωριών, που έγιναν από διαφορετικές πηγές στα τέλη του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ου αιώνα. Σύμφωνα με τα στοιχεία των καταλόγων του Ονομαστικού Ευρετηρίου Αγροτών Προσφύγων του 1928, ο αριθμός των οικογενειών ανά περιοχή προέλευσης είναι ο παρακάτω:

Προέλευση - Οικογένειες	
ΖΗΣΙΝΟ	47
ΛΕΚΑ	8
ΖΟΥΡΕΛ	38
ΚΡΗΝΙΤΑ	35
ΓΙΓΑ	25
ΚΟΥΡΙΤΣ	12
ΚΟΦΚΙΑ	10
ΧΑΛΤ	2

177 Συνολικά οικογένειες προσφύγων από τα χωριά του Όφη.

125 Άνδρες αρχηγοί οικογενειών. (70,62%)

52 Γυναίκες αρχηγοί οικογενειών (χήρες κλπ). (29,21%)

13 Διπλογραμμένοι πρόσφυγες με διπλά επώνυμα.

42 πρόσφυγες (23,73%) που είναι μέλη οικογένειας και όχι αρχηγός της (Μ). Δηλαδή 1 στους 4 άνδρες δεν έφτασε στην Ελλάδα για κάποιο λόγο.

Οι αριθμοί αντιστοιχούν σε αριθμό οικογενειών και όχι σε συνολικό πληθυσμό. Δεν συμπεριλαμβάνονται εκείνοι που βρέθηκαν στη Ρωσική Επικράτεια πριν την ανταλλαγή και εκείνοι που για κάποιο λόγο δεν απογράφηκαν.

Περιοχές εγκατάστασης

Οι 177 οικογένειες σύμφωνα με τα στοιχεία των καταλόγων του Ο.Ε.Α.Π. του 1928 εγκαταστάθηκαν αρχικά σε 18 διαφορετικούς προορισμούς (χωριά) της Μακεδονίας. Στον Αγιάννη Κατερίνης καταγράφηκαν 3 οικογένειες, που εγκαταστάθηκαν εκεί πριν από την ίδρυση της Νέας Τραπεζούντας. Σε 4 χωριά του Κιλκίς καταγράφηκαν 35 οικογένειες, από τις οποίες οι 25 πήγαν στην Ποντοκερασέα. Στο νομό Δράμας καταγράφηκαν 70 οικογένειες σε 8 διαφορετικά χωριά. Στην περιοχή της Εορδαίας βρέθηκαν 58 οικογένειες, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων (55) βρέθηκαν στο Φιλώτα. Τέλος 9 οικογένειες βρέθηκαν στη Μαυρόπετρα Αλεξανδρούπολης και 1 οικογένεια στο Μακρικόρι Καβάλας (Αλχατζίδης Απόστολος του Παναγιώτου). Αναλυτικά ο κατάλογος ανά περιοχή εγκατάστασης είναι ο εξής:

Προορισμός	Οικογέν.
Μαυρόπετρα Αλεξ/πολης	9
Μακρικόρι Καβάλας	1
Δρατσίστα (Μελισσοχώρι) Δράμας	16
Καλλίκρουνον (Πάστροβα) Δράμας	13
Λύσσανη (Πολυνέρι) Δράμας	7
Μυροβλήτης Δράμας	1
Περίβλεπτο Δράμας	16
Μαντράκι Σιδηροκάστρου	1
Πολύκαρπον Δράμας	15
Σταυρούπολις Ξάνθης	1
Γερακαρείο Κιλκίς	6
Κρηστώνη Κιλκίς	4
Ποντοκερασέα Κιλκίς	25
Μαυροσούλι Αξιούπολης	1
Αγιάννης Κατερίνης	3
Φιλώτας Εορδαίας	55
Αναράχη Πτολεμαΐδας	2
Πτολεμαΐδα	1

Η μεγαλύτερη συγκέντρωση Οφίτων παρατηρείται στο Φιλώτα Εορδαίας όπου εγκαταστάθηκαν 55 οικογένειες. Από αυτές οι 35 οικογένειες προέρχονται από το Ζησινό. Μεγάλες συγκεντρώσεις Οφίτων είχαμε στην Ποντοκερασέα Κιλκίς (25) και στα χωριά της Δράμας: Δρατσίστα (16), Καλλίκρουνον (13), Περίβλεπτο (16) και Πολυκάρπι (15). Πολλοί απ' αυτούς εγκαθίστανται σταδιακά μετά το 1928 στη Νέα Τραπεζούντα. Αντίθετα από τις μέχρι σήμερα γνωστές αναφορές δεν εγκαταστάθηκαν Οφίτες στην Κρύα Βρύση Γιαννιτσών. Προφανώς οι συγγενείς Οφίτων που σίγουρα υπάρχουν εκεί, προέρχονται είτε από γάμους που έγιναν αργότερα είτε πρόκειται για Οφίτες που ήρθαν μεταγενέστερα από τον Πόντο μέσω Ρωσίας. Η επεξεργασία των στοιχείων συνεχίζεται.

Ο ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΙΣΑΑΚΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΟΣΜΟΣΩΤΕΙΡΑ

**Του Δημοσθένη
Σπυρίδωνα Σεϊταρίδη
του Βασιλείου,
Δικηγόρου-ιστοριοδίφη**

Ταξιδεύοντας κανείς για την Τουρκία, στο νοτιοανατολικό άκρο του Ν. Έβρου, θα αντικρίσει ότι δίπλα στον ομώνυμο θρυλικό ποταμό και το Δέλτα του, δεσπόζει η σημερινή πόλη των Φερών, η βυζαντινή Βήρα. Στο κέντρο της πόλης δεσπόζει ένα αρχιτεκτονικό διαμάντι, το καθολικό της βυζαντινής ιεράς μονής της Παναγίας Κοσμοσωτείρας.

Μονή και πόλη έχουν σχεδόν την ίδια χρονική αφετηρία και την ίδια ιστορική διαδρομή. Η πόλη ιδρύθηκε γύρω από τη μονή –φρούριο της Παναγίας της Κοσμοσωτείρας, την οποία ίδρυσε ο σεβαστοκράτωρ Ισαάκιος Κομνηνός και στην οποία έχει ταφεί και ο ίδιος (περί το 1152). Την περίοδο αυτή η περιοχή ονομαζόταν Βήρος, που σημαίνει τόπος κοντά σε βάλτους ή νερά. Η πόλη που δημιουργήθηκε γύρω από τη μονή πήρε το όνομα Βήρα.

Αλλά ποιος ήταν ο Ισαάκιος Κομνηνός;

Ο αυτοκρατορικός Οίκος των Κομνηνών, ο οποίος κυβέρνησε στην Βυζαντινή Αυτοκρατορία και ίδρυσε την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας είχε πέντε μέλη που έφεραν το όνομα Ισαάκιος.

- Τον Ισαάκιο Α΄ Κομνηνό, Αυτοκράτορα των Ρωμαίων (1057-1059).
- Τον Ισαάκιο Κομνηνό (αδελφός Αλεξίου Α΄), δούκα Αντιόχειας και σεβαστοκράτορα
- Τον Ισαάκιο Κομνηνό (υιός Αλεξίου Α΄), σεβαστοκράτορα, τον ιδρυτή της Μονής.
- Τον Ισαάκιο Κομνηνό (υιός Ιωάννη Β΄), σεβαστοκράτορα.
- Τον Ισαάκιο Κομνηνό της Κύπρου, αυτόνομο κυβερνήτη της Κύπρου το 1184-1191.

Ο Ισαάκιος Κομνηνός (16 Ιανουαρίου 1093 – 1152) ήταν το πέμπτο παιδί και ο τρίτος γιος του Βυζαντινού αυτοκράτορα Αλεξίου Α΄ Κομνηνού και της αυτοκράτειρας Ειρήνης Δούκαινας. Την εποχή που γεννήθηκε ο πατέρας του είχε ανέβει στον θρόνο και γι' αυτό ονομάστηκε Πορφυρογέννητος, τον τίτλο κατείχε σε όλη του την ζωή. Πήρε τον τίτλο του σεβαστοκράτορα από τον μεγαλύτερο αδελφό του Ιωάννη Β΄ Κομνηνό, αλλά αργότερα ήρθε σε σύγκρουση μαζί του χάρη στις αυτοκρατορικές φιλοδοξίες του.

Με τον θάνατο του θείου του Νικηφόρου Μελισσηνού (1104) ο Ισαάκιος πήρε από τον πατέρα του τον τίτλο του Καίσαρα. Στην σύγκρουση διαδοχής που ξέσπασε με τον θάνατο του Αλεξίου Α΄ (1118) ο Ισαάκιος υποστήριξε τον μεγαλύτερο αδελφό του Ιωάννη Β΄ Κομνηνό σε αντίθεση με την μητέρα του και την αδελφή του Άννα Κομνηνή που υποστήριξαν τον σύζυγο της Άννας Νικηφόρο Βρυέννιο. Ο Ιωάννης Β΄ του έδωσε σαν ανταμοιβή τον τίτλο του Σεβαστοκράτορα, ο τίτλος είχε δημιουργηθεί από τον πατέρα του Αλέξιο προς τιμή του μεγαλύτερου αδελφού του Ισαάκιου, ήταν ισάξιος με αυτόν του Αυτοκράτορα. Σε ολόκληρη την υπόλοιπη ζωή του ωστόσο καταγράφηκε στα διατάγματα με τον τίτλο του Καίσαρα και με έμφαση στο όνομα του πατέρα του, χρησιμοποίησε έντονα τον τίτλο για να τονίσει τις αυτοκρατορικές του φιλοδοξίες.

Οι σχέσεις ανάμεσα στον Ισαάκιο και τον μεγαλύτερο αδελφό του Ιωάννη Β΄ αρχικά ήταν καλές αλλά σταδιακά χειροτέρευσαν, μετά το 1130 αποξενώθη-

καν πλήρως. Δεν υπάρχουν σαφείς πληροφορίες σχετικά με την αιτία, όπως γράφουν οι συγγραφείς Νικήτας Χωνιάτης και Ιωάννης Κίνναμος ο Ιωάννης Β΄ ήταν έντονα δυσσαρεστημένος με τις φιλοδοξίες του αδελφού του στον θρόνο. Η σύγκρουση ξεκίνησε όταν έστειψε ο Ιωάννης Β΄ τον μεγαλύτερο γιο του Αλέξιο Κομνηνό Συναυτοκράτορα (1122). Την εποχή που ο Ιωάννης Β΄ είχε εκστρατεύσει στο Σουλτανάτο του Ρουμ ο Ισαάκιος ενεπλάκη σε συνωμοσία για την ανατροπή του (1130). Μετά την αποκάλυψη του γεγονότος ο Ισαάκιος δραπέτευσε μαζί με τους δύο του γιους στην αυλή του Ντανισμεντίδη Εμίρη στην Μαλάτεια.

Ο Ισαάκιος παρέμεινε στην εξορία έξι χρόνια, το διάστημα αυτό ταξίδευσε στις περισσότερες πόλεις σε Μικρά Ασία και την Ανατολή με στόχο την αναζήτηση συμμάχων είτε μουσουλμάνων είτε χριστιανών απέναντι στον αδελφό του. Οι κύριες πηγές για την ζωή του Ανδρόνικου τότε ήταν ο Νικήτας Χωνιάτης, ο ποιητής της αυλής Πτωχοπρόδρομος και ο Μιχαήλ ο Σύριος (1126 - 1199). Από την Μαλάτεια ταξίδευσε στην Τραπεζούντα, ο κυβερνήτης της πόλης Κωνσταντίνος Γαβράς συγκρούστηκε με την Βυζαντινή αυτοκρατορία (1126) και αποστασιοποιήθηκε στην Χαλδία σαν ανεξάρτητος πρίγκιπας.

Ο Μιχαήλ ο Σύριος γράφει ότι τον χειμώνα του

1130 - 1131 ο Ισαάκ συνάντησε τον Γαβρά και δημιούργησε συμμαχία εναντίον του αδελφού του στην οποία συμμετείχε ο Εμίρης της Μαλάτειας και ο Σουλτάνος του Ρουμ Μεσούντ Α΄ (1095 – 1156). Ο Ισαάκιος πήγε στο Αρμενικό Βασίλειο της Κιλικίας και προσπάθησε να πείσει τον Λέων Α΄ της Αρμενίας να ενωθεί μαζί τους στην συμμαχία. Ο Ισαάκιος έγινε δεκτός με τιμές στην Κιλικία, ο μεγαλύτερος γιος του Ιωάννης παντρεύτηκε μία από τις κόρες του Λέοντα και δέχτηκε σαν προίκα την Μοψουεστία και τα Άδανα. Σύντομα όμως συγκρούστηκε και με τον Λέοντα, δραπέτευσε στην αυλή του Σουλτάνου Μεσούντ Α΄ εγκαταλείποντας τα δώρα του στην Κιλικία. Ο Μιχαήλ ο Σύριος γράφει ότι ο Ιωάννης Β΄ εξοργίστηκε όταν πληροφορήθηκε τα νέα και ετοιμάστηκε για εκστρατεία για να κατακτήσει τα κάστρα των Τούρκων και των Αρμενίων στην Μαύρη Θάλασσα. Την περίοδο που απουσίαζε από την Κωνσταντινούπολη οι οπαδοί του Ισαάκιου ετοίμαζαν πραξικόπημα εναντίον του αυτοκράτορα αλλά ο Ιωάννης Β΄ επέστρεψε γρήγορα και ανέτρεψε τα σχέδια τους. Οι Τούρκοι πήραν θάρρος επειδή ο αυτοκράτορας εγκατέλειψε την εκστρατεία, κατέκτησαν την Ζινίν και την Σωζόπολη. Ο Ισαάκιος δεν αναφέρεται από τον Μιχαήλ τον Σύριο μετά το 1132, επισκέφτηκε τους Αγίους Τόπους για προσκύνημα και κατασκεύασε ένα νέο υδραγωγείο για την Μονή Αγίου Ιωάννου Προδρόμου κοντά στον Ιορδάνη. Είναι πολύ πιθανό αν και δεν αναφέρεται από τις πηγές να ήταν στόχος του ταξιδιού του το Βασίλειο της Ιερουσαλήμ και η αναζήτηση συμμαχίας με τον Φούλκων της Ιερουσαλήμ.

Η συμμαχία του Ισαάκιου απέτυχε πλήρως, η θέση του Ιωάννη Β΄ ενισχύθηκε σημαντικά όταν κατέκτησε το Πριγκιπάτο της Αντιόχειας, μετά την Συριακή εκστρατεία (1137 - 1138) οι οπαδοί του Ισαάκιου άρχισαν να αποσύρονται. Ο Ισαάκιος αναζήτησε συμφιλίωση με τον αδελφό του, ο Ιωάννης Β΄ την δέχτηκε με ενθουσιασμό την άνοιξη του 1138 μετά την επιστροφή του από την Αντιόχεια και συγχώρεσε τον αδελφό του. Ο Νικήτας Χωνιάτης γράφει ότι ο αυτοκράτορας ήταν περισσότερο ενθουσιασμένος επειδή συμφιλιώθηκε με τον αδελφό του παρά με τις κατακτήσεις του. Αμέσως μετά ο μεγαλύτερος γιος του Ισαάκιου Ιωάννης αποστάτησε στους Τούρκους (1139), ο Ιωάννης Β΄ έστειλε για ασφάλεια τον Ισαάκιο εξορία στην Ηράκλεια την Ποντική.

Τον Απρίλιο 1143 ο Μανουήλ Β΄ πέθανε ορίζοντας διάδοχο του τον τέταρτο και μικρότερο γιο του Μανουήλ σε βάρος του άλλου γιου του Ισαάκ που είχε προτεραιότητα επειδή ήταν τρίτος, οι δύο μεγαλύτε-

Από το άρμητρον της Τιαγιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αρχείο: Σύλλογος «Υψηλάντης»

Αφιέρωμα στα Α' Υψηλάντεια του 1983, με ομιλητή τον αείμνηστο κ. Πολυχρόνη Ενεπεκίδη και την παρουσία του τότε υπουργού Βορείου Ελλάδος κ. Βασίλη Ιντζέ.

1

2

Φώτο 1: Ο κ. Πολυχρόνης Ενεπεκίδης την ώρα της ομιλίας του.

Φώτο 2: Χαιρετισμός προς τους παρευρισκόμενους από τον κ. Βασίλειο Ιντζέ.

Φώτο 3: Από τις χορευτικές εκδηλώσεις των Υψηλαντείων στην πλατεία των Υψηλαντών.

Φώτο 4: Πρώτο τουρνουά σκάκι, προκριματικοί αγώνες στην αίθουσα του συλλόγου με επίσημο προσκεκλημένο τον πρωταθλητή σκακιού Ρουμανίας.

Φώτο 5: Αυγομαχίες στην κεντρική πλατεία του χωριού.

Φώτο 6: Άποψη του κόσμου που κατέκλυσε την αίθουσα του συλλόγου στην ομιλία του κ. Ενεπεκίδη. Διακρίνονται μεταξύ άλλων στην πρώτη σειρά, ο αείμνηστος Μητροπολίτης Κίτρους-Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Βαρνάβας, ο υπουργός Βορείου Ελλάδας κ. Βασίλειος Ιντζές και η κ. Μαρία Αρσένη Νομάρχης Πιερίας.

3

4

5

6